

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tam 20 farklı çıkartma derginizin içinde

BAYAN YANI

22

2013-08 Ağustos 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL

HİÇ
ESTETİK
DEĞİL.

SORDUK MU?!

SLOP
SLAP

SLOP
SLAP

SLOP
SLAP

ISSN 2146-1384

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

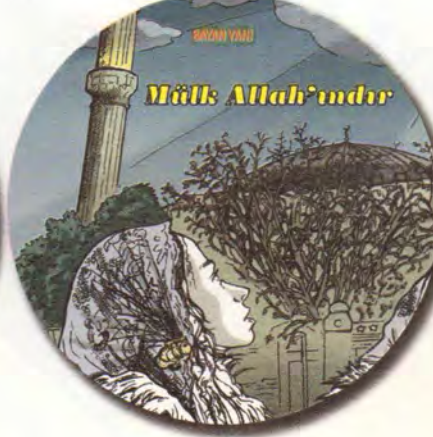
Şpek

BAYAN YANI

çıkartma şenliği

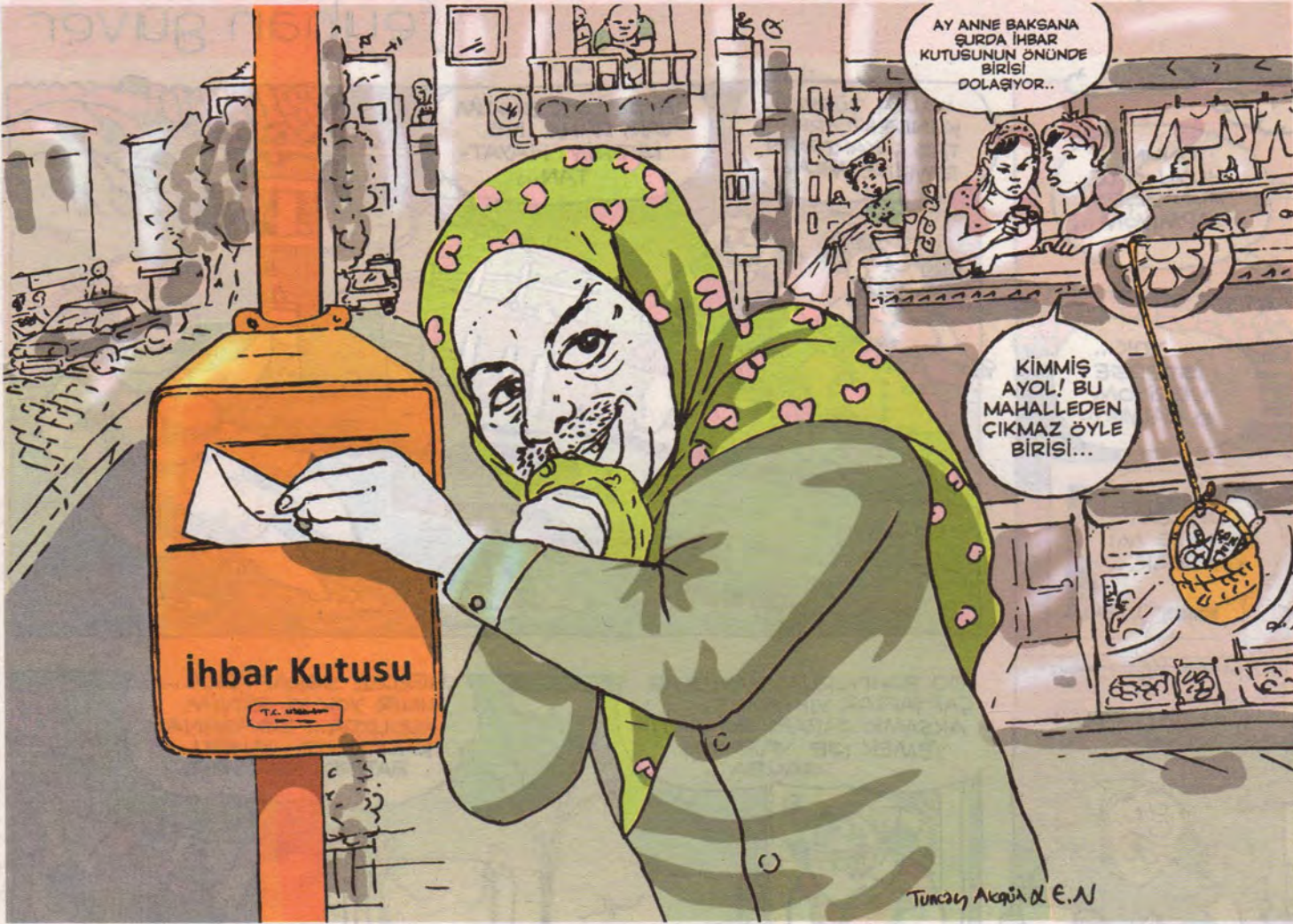
yapıştır...

Elinizdeki Ağustos sayısında sizin için tam 20 tane çıkartma hazırladık. Her Ağustos Bayan Yani sayısının içinde 6'şar tane çeşit olacak. Dilediğiniz yere yapıştırın neşeniz artsın.

BAYAN YANI AKTÜEL

Hükümetin ve Başbakan'ın Gezi ürpertisi sürüyor. Başbakan Erdoğan her mahalleye İhbar Kutuları koydurarak halkı komşularını ihbar etmeye davet etti. Bakan Hüseyin Çelik ise Gezi eylemine katılanları idamlık suç ile korkutuyor.

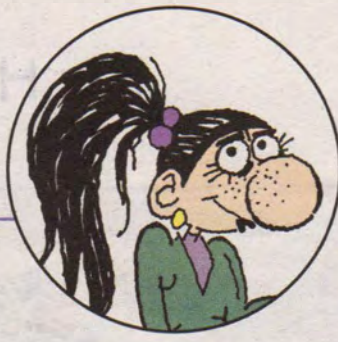
Kadınlar en yakınları tarafından öldürülmeye devam ediyor...

Benzine zam yapıldı...

Kadınlık Vazifeleri

- Alo Sıdika, ben Kenar. Neredesin aşkım? Bana koordinatlarını versene arabanın GPS'ine yükleyeyim.

- Ya yeter be Kenar. Neredeyse telefonun icadından beri arayıp beni taciz ediyosun. Artık GPS'li arabalar, görüntülü telefonlar felan var, yapay zeka hızla ilerliyo ama senin kafa hâla geri vites melodisi eşliğinde giderek aptallaşıyo! Düş yakamdan, anla artık ya!

- Fakat bebeğim...

- Bak hala "bebeğim" diyo ya... Lan yeter, şiştim...

- Şişme bebeğim. "Şişme bebek" dedim de Sıdika; benim de bağı ihtiyaçlarım var. Neden anlayışlı olmuyorsun? Niyçün kadınlık vazifelerini yerine getirmiyosun?

- Ne biçim konuşuyosun gene Kenar? Sen insanlık vazifelerinin başındayken gene alkol mü aldın, naaptın?

- Nemnasebet Sıdıkam, ben görev başındayken alkol almam. Bunu semtimizdeki herkes bilir bak. Açıkçası, ben erkeklik vazifelerimi eksiksiz yerine getiricem de sende o ışığı göremiyorum. Hem bak bi kısmını yerine getirdim bile. Altıma siyah film camlı, GPS'li sıfır Doblo çektim, TOKİ Betonlubahçe 4. Etap Blokları'ndan dairemi de aldım. Geriye bi sen kaldın görev olarak. Gel "he" de, üç çocuğumuzu yapalım "Öbürtekin" soyadını dünya durdukça yaşatalım.

- Sence ben bu dünyada Öbürtekin soyadını yaşatmak için mi bulunuyorum Kenar?

- "Saka" soyadını zaten abin yaşatacak Sıdıkam. Ama illa ısrar ediyosan benim soyadım olan Öbürtekin'in yanında kendi soyadını da kullanabilirsin. Sıdika Saka Öbürtekin. Valla güzel oldu ha, kulağa şık geliyo, ne diyosun? Çocuklarımızın adını da düşündüm: Ferruh Öbürtekin, Tayyip Öbürtekin, Recep Öbürtekin... Ferruh babamın adı öbürküleri zaten biliyosun. Şimdi sen diyceksin ki, "Ya içlerinden biri kız olursa"

- Demiyorum ben bişey ya...

- Diyelim ki dedin. Ben de sana o zaman derim ki "medeni bir erkek olarak o konuda senin fikirlerine baş vuracağım Sıdıkam" Sen de bana "sağol bey" diyeceksin, o şekil sürdürecez izdivacımızı. Gördüğün gibi çağın gerektirdiği modern bir yanım da var. "Neo klasik" diyorum ben kendime Sıdika.

- Ben yine bişey diyemiyorum sana Kenar.

- Niye böyle tersleniyosun Sıdıkam. Noolur biraz gayret göstersen. Kişileri sevmek emek ister bak. Güzel laf, tivitliyorum ben bunu...

- Kapatıyorum Kenar, işim var. Sana neo klasik hayatta başarılar...

- Erkeğini delirtme bak Sıdika! Evinden, yuvandan, üç yav-rundan başka ne işin olur lan senin? Naapıcan, dışarı mı çıkı-yosun? Gene parka mı gidecen Sıdika? Mehmet Ala Alibora'nın o yeşil sinsi gözlerinin peşine takılıp cemiyetin aile yapısını parçalatmazlar size Sıdika... Kim lan, Mehmet Ala Alibora kim? Dünyanın en korkak insanı o, ben biliyo-rum...

- Ohoo, sen hepten beynini altına kaçırdın be Kenar!

- Yalan mı? Parka felan gidecen, hesapta üç beş ağaç için cemiyetin huzurunu tedirgin edicen. Çok heves-liysen gel, bende büyük bi ağaç var Sıdika...

- Yuh!

- Yaa işte böyle susar da kalırsın yuh demiş bülbül misali. Al bak orantısız zekâ da yaptım. Sen gene sevme şu Kenarı... Yıllarca peşinden koştur, adeta kukla et kendine. Öbürtekin soyadını ötekileştir, beğenme, dudak bük. Mehmet Ala Alibora'nın peşinde ayile yapısını temeline dinamit koymak üzere park ve bahçelerde dolaş... Ah ki ah... Veyl ki veyl... Ama bu böyle gitmez Sıdıkam, ben sana yapacağımı bilirim. Hadi şimdi çekil git, ört şu telefonu riyâkar kadın, defol neoklaasik hayatımdan, daha da arama şu Kenar'ı, elvada!...

Sayın Mahalle İhbarmatığı yetkilileri.

Buradan sizlere Sıdika Saka adındaki riyakar bir kadın şahsı ihbar etmek suretiyle dikkatinizi çekiyorum.

Bunlar Saka Ailesi olarak, gerek abisinin ninja olması, gerek babası Zekeriya Saka'nın emlak tükkânında esrar bulundurduğu duyumlarını almış olmam, gerekse bunun annesi Safiye Saka'nın öz kızını fuhuşa teşvik ettiği söylentisi almış başını yürümüşür.

Aile olarak aralıksız tencere çalmak suretiyle mahallenin huzurunu da bozmakta esnafın ekmeğiyle oynamakta oldukları ise herkesçe bilinmektedir. Hatta bunların öz babannelerini kesip yedikleri yaşlı kadını para karşılığında ayakkabı giyerek üstünde zıpladıkları duyumu da ağızdan ağza dolaşıyor...

Bir an evvel bu Sıdika adlı şahıs hakkında gereğinin yapılması için bilgilerinize arz ederim...

Kenar Öbürtekin

SEVİNÇ

Kız Hikayeleri Ramize Erer

Rüzgarla dalgalanan, bana sonsuz san bir deniz duygusu veren buğday tarlaları, yakıcı güneşin yansıttığı, çocuk gözlerimi kamaştıran, buğdayların arasında inip kalkan keskin orak pırıltıları... Çocukluğuma dair en güzel fotoğrafları sorsaydınız bana muhtemelen böyle tarif ederdim size. Ve buna çalışan köylüleri de eklerdim. Beni etkileyenin büyüleyici peyzajdan çok, neşeli çalışkanlığın olduğunu ayırdını yapamadan, muhteşem bir tabloyu seyrederek izlerdim onları. O manzaranın içinde hep Sevinç yenge de olurdu.

Sevinç yenge bu fotoğrafta ortada, henüz 16'sında ve aşık. Dayımla okul bahçesindeki çeşme başında buluşmalarını, dayımın ona nasıl her ayrılışlarında sevgiyle "tontonum" dediğini anlatıyor arkadaşlarına heyecanla. Bir yıl sonra da evleniyorlar.

Yengem ve babası Yaşar amca, bir mola sırasında yanlarından ayırmadıkları radyolarıyla dinlenirken. O radyodan türküler, Türk sanat müziği, haberleri dinliyorlar. Rüzgar radyonun sesini uzakta çalışan köylülere götürüyor arada, sırada. Sevinç yenge çok güzel ve kıbar bir kız o kadarda içe kapalı iyi bir öğrenci olmasına rağmen, annesinden ayrılmadığı için, uzaktaki yatılı öğretmen okuluna gidemiyor. Kendine hiç yakıştıramadığı çiftçiliği yapar buluyor kendisini.

Hayatlarının neşesi radyo, yengemin bir çok fotoğrafında var. Şimdi de bir at arabasında kavun, karpuzların arasında poz verir gibi kurulmuş. Belli ki radyodan gelen güzel bir şarkı eşliğinde, bağdaki ilk üzümlerin tadına bakıyorlar.

Annesi Ulviye hanım çok güçlü ve çalışkan bir kadın. Kocası uzaklarda çalışırken o tarlalarını tek başına ekip biçiyor, iyi para kazanıyor, eğlenmeyi ve güzel şeyleri seviyor. Kazandıklarıyla köydeki ilk radyoyu, ilk aygaz ocağı ve ilk fotoğraf makinesini alıyor kendine. Ve benim için yengemin şaşırtıcı çokluğundaki fotoğraflarının sırrı ortaya çıkıyor. İşte Ulviye hanım ve radyosu. Üstündeki kanaviçe işli, sakız beyazlığındaki örtüsüyle tarlaların tozundan, toprağın dan koruyor onu.

Yengemin ve arkadaşlarının en büyük eğlencisi üzüm toplamak. Gün boyunca kaldıkları bağda hep birlikte şarkılar, türküler söyleyip eğleniyorlar. Sonra da topladıkları üzümle, büyük tahta fiçilerde kış boyunca içecekleri hardaliyeyi yapıyorlar. Bu fotoğrafta işte öyle güzel bir günde çekilmiş.

Çocukken her yaz tatilinde ablamla birlikte postalandığımız ninemin ve bazı akrabaların yaşadığı küçük Trakya köyünde düğünler eksik olmazdı. Bizi İstanbul'dan getiren otobüsümüzden köyün başında indiğimizde mutlaka neşeli bir klanet sesi çarpardı kulağımıza. Bizi karşılamaya gelen ninem, eve gidene kadar kimin kiminle evlendiğini anlatırdı bize. İşte o düğünlerden birinde damat traşı sırasında çekilmiş bir fotoğraf. Dayım sağda, arkada gülümsemiş objektife.

Sevinç yenge, o köydeki bütün kızlar gibi çok çabuk büyüdü. Peş peşe üç çocuk sahibi oldu. Çocuk bakmaktan ve koşturmaktan o çok sevdiği radyosundan neşeli şarkılar dinleyemedi.

Belki de bu hikayeyi anlatmama bu güzel fotoğraf sebep oldu. Sevinç yenge, ahretiyle birlikte. O gün ekmecekler pişirip, üzerlerine hediyeler koyup birbirlerine vermişlerdi adet olduğu gibi. Ve bir daha kar, kızların üzerine hiç bu kadar güzel yağmadı...

• Alo fetva hattı mı acaba? Şey efendim ... tv'de konuşan sayın hocamız kadir gecesi uykudan uyanarak kılınan namazla bütün günahların af olacağını söylüyordu. O sırada koltukta uyuklayan ve normal hayatında beynamaz olan EX'in fırlayarak, hızlı modda namaz üstüne namaz kılması ile günahlarının af olup, olmadığını öğrenebilmemiz mümkün mü acaba?

• İyiliğimi söylemeyen kişiler konuşuyor ki sol kulağım çınlıyor. Kulağımı çınlatan kötülüğün EX değil, tansiyon çıkması tek tercihimdir.

• Kaç yıl oldu hala duşta sabunlu yüzümü yıkadıktan sonra gözlerimi açarken karşıma EX çıkar diye tırsıyorum.

• EX evlilikte yağmur yağınca, ışıık hızı ile koşup çamaşırları toplardım, şimdi ise türk kahvesi, su, bitter çikolata tepsisini kaparak balkonda yağmurun romantizmini topluyorum.

• EX meselesini zaman aşımına uğrama riskinden zaman bırakmamak lâzımdı, zamanı gelince bırakmak lâzımdı.

• Her çeşit Kıl & tüy reklâmları EX'i hatırlatıyor. Kıl çıkarana da, kıl dökeni de...

• EX evliliği bitirmenin dezavantajları, daha uygun fiyatlı olan Aile boyu cips, aile boyu kola, daha iyi çıkan aile boyu iri karpuz alamamak,

alınca da bitirememek, tek yönlü beslenmekten bedensel tahlilleri en üst seviyelere fırlatmak...

• Her defasında, Ağustos ayı öğlen sıcağında üçlü kanepedeki kestirmesinden fırlayarak kapitoneli yeleği giyen EX, anneannemin "uyuyanın üstüne kar yağar, üzerine bir şey örtün" tezinin dört dörtlük örneğiydi. Uyku ile birlikte, anneannemin nostaljik bileti ile rüyalar aleminde bir kar havası alıp, üşüyerek dönüyordu.

• Hayatımda hiç bir şey değişmedi. EX varken kendi profil resmimi kendim çekiyordum, şimdi de kendim çekiyorum.

DirenEx...

• EX evlilik süresince "diren" sadece bitmek tükenmek bilmeyen banyo tadilatlarında kullanılan

"direnaj" boru idi. Şimdi ise bir duruş, bir tavır, geçmiş yıllara sorulan bir dolu

soru ile "direniş" ...

• Ben iken biz olmak EX evliliğin şifresiydi. Şimdi ise ben iken biz olmak direnişin şifresi.

• R.T.E.'nin mitinglerinde ortaya attığı "sandıkla gelen sandıkla gider" tezi, bitmesi gereken EX evlilikte evi terk edemeyişimin tam sebebi idi. Çok ağır olan ceviz çeyiz

sandığımı evin merdivenlerden indiren ve merdivenli sokaktaki yeni evime taşıyan ağabeylerim "sakın geri dönme, bu sandığı tekrar eve taşıyamayınız", dedikleri ve sandığımdan daha önemsiz EX'e, sandığımı bırakamayacağımdan bir türlü evden ayrılamıyordum.

• EX kredi kartı extresi gelince her seferinde, "şeytan diyorki; kır şu kredi kartını fırlat camdan at, bi dada da alma ...!" diyerek kendi kendine sinirlenirdi. Şimdilerde EX'e şeytanın dediği sözlerin aynısını R.T.E. Şehit Yakınları İftar Buluşmasında söylüyor.

• EX, 15 yıl süresince benimle birlikte parka, bahçeye gidecek vakit hiç bulamadı. Ama diren gezi birbirleri için vakit yaratabilen insanlarla tıklım tıklım dolu idi.

• EX'in satış işinde ürün bıraktığı, adını AVM Bakkaliyesi koyan ve büyük marketlere verilen dolaptan isteyen bahtsız bakkal AVM'lere gitmeme kararı alınan şu günlerde bakkaliye olduğunu ispatlamaya

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

uğraşılıyor mudur acaba?

• R.T.E. nin balkon konuşmasının dinleyen kişiden yana olmadığını, sakındığım taklitlerinden olan EX tecrübelerimden biliyordum.

• Şehir dışındaki iş seminer dönüşünde, indiği otobüsten eve girer girmez evlilik yıldönümümüze denk gelen akşam yemeği sırasındaki balkon konuşmasında, sırtarak boşanmış çift haberleri veriyordu.

• Yalnız insanların televizyonu yalnızlıklarını paylaşan bir ses olarak gördükleri yüzyılımızda, R.T.E. tescilli programları izlediklerini anladıklarında, "seni defalarca aldattım, anlamadın" diyen EX kadar aldatılmış hissettiklerini algılayabiliyordum.

Bayan Yanı gidiş & dönüş..

Şu ahir ömrümde, bekârlık dönemi başlangıç itibarı ile bundan sonraki yerim mütemadiyen bayan yanı...

Cumartesi gecesi bindiğim Didim otobüsü ön orta sıralarda, koridor, bayan yanı.... Garaja bırakan çocukları ile vedalaşıp, müsaade isteyerek yanıma oturan bayan yanı..... Otomobillerinin içinde, otobüsle yan yana uzun süre korna çalarak annelerine el sallayan çocuklar ve hep el kol hareketleriyle "dönün artık" demeye çalışan solumdaki bayan yanı, anne... ve birbirimize "Hayırlı yolculuklar" dileği ile başlanan 13 saatlik uzun yol gidiş serüveni

Otobüs güzërâhı gereği Darıca İskelesinden Feribota bindiğinde, anneyi arayan çocukları; feribota yetişemediklerini bir sonraki feribota bineceklerini söylediler. Anne çıldırıyordu, "çocuğum noluur dönün eve, ben boşuna mı bilet parası verdim ?" diye çocuklarına yalvar yakar ediyordu. Ne olduğunu soran şoförle konuyu paylaştı. Şoför; "yetişemezler, bizi yakalayamazlar sanmam, hanımefendi" dedi..

Susurluk mola yerine vardığımızda, otobüsten daha önce varan, oğullar ve kız arkadaşları, tostları, ayrılanları almış annelerini bekliyorlardı. Yediler içtiler, yine vedalaştılar. Bayan yanı, eve döndüklerinden emin olarak uyukladı.

Sabahın ilk ışıkları ile Selçuk mola yerine vardığımızda, sabah

kahvaltısı tepsisi ile annelerini karşıladılar. Anne artık gülüyordu, herkes gülüyordu, oğullar ve kız arkadaşları da gülüyordu. Ve yine vedalaştılar, el sallayarak ayrıldık, tamam bu sefer ters yöne sapmışlardı.

Suratımıza vuran sabahın keskin doğan güneşi ile bütün otobüs ahalisi olarak, kafamızı uykudan kaldıramadığımız yolculuğun son demine geçtik.

Yolculuk bitti, garajda indik. Siteye bayan yanı ile birlikte yürüdük. Lâkin, siteye girdiğimizde bankta oturmuş oğullar ve kız arkadaşları, ellerinde poğaçaları yiyecek, dönüşü hazır bir şekilde, annelerini bekliyorlardı. Bu defa anne "dönmeysin, kalın" "oğlum bu kadar geldiniz, 1-2 saat durun, teyzende bir kahvaltı edelim. Yada arayın izin alın" diye yalvarıyordu, oğullar ise; "Pazartesi iş var anne akşam evde olursak biraz yatarız işe geçeriz" dediler ve gerçekten hemen döndüler. Yerinde duramayan aktiviteye sahip, mantık devre dışı, çok sevimli evlatlardı.... sınırsız enerji ile uğurlamaya başlayan ve enerjilerinden hiçbir şey kaybetmemiş, çılgın gençlik...

İstanbul'a dönüş için gündüz yolculuğunu tercih ettim. En ön sağ ikili koltukta ve sağ yanıma bayan yanı . Bütün gün yapılan her ikramı, içecek yiyecek vs., sadece teşekkür ederek reddettim. Bayan yanı, yarım ekmeğe arasına köfte yolluğu, yemeğe başlamadan önce teklif etti, okuduğum dergiden

kafamı kaldırıp, onu da teşekkür ederek geri çevirdim.

En son akşam otobüs molasından sonra binişimde ikram edilen içeceği aldım. Muavin "İftar üzerine ne vereyim şimdi" dediği anda bayan yanı, muavine çıktı; "bütün gün bu içmedi diye bende adettir, paralıdır diye içmedim, meğerse bu oruçluymuş. İçmediğim her şeyi istiyorum, verin paketleri evde içirim" dedi. "Bana dönerek senin yüzünden hiçbir şey içmedim, oruçluymuş niye demedin". Duruşumda nasıl bir tüketmeyeceğiz, tüketirmeyeceğim tavrı sezdiyse artık bayan yanı yolculuk boyunca kurak kalmıştı. Şoförde espiye dahil oldu; "benim içmediklerimi ver oğlum, hanımefendiye" diye muavine tatlı talimat verdi.

Daha sonra tanıştık. Almanya'da yaşıyormuş eşini kaybetmiş, eşinden ötürü çocuğu olmadığı ve buna rağmen 50 yıl evliliğini sürdürdüğü, ayrılmadığı ve bu evliliği sonlandırmadığı için koca ailesi onu çok seviyorlarmış, değer veriyorlarmış, ona hala teşekkür ediyorlarmış. Kaynanası 100 yaşındaymış ve onun sevdiği alman çikolatası ile her sene muhakkak gelirmiş.

Kimse yoktu kadının ama hiç umutsuz değildi. Yıllarca verdiği sevgiden ve saygıdan dolayı, çok memnundu, huzurluydu. Ve kendi ifadesine göre, şanslıydı ki karşılık olarak daha fazlasını alıyordu.

11 Ayın Sultanları Tatilde

Son yılların İslami modası; ... ALTERNATİF TATİL MERKEZLERİ. İÇKİSİZ, DİSKOSUZ VE TESETTÜRLÜ HANIMLARA UYGUN İMKANLARI OLAN AİLE OTELLERİ VE TATİL KÖYLERİ vs... Konsept halinde bir sektör oluşturulmuş. Bu türlü hizmetler veren oteller çoğaldı ve her yerde var, herkes akın akın gidiyor. Buraya kadar tamam, imkanı olan gitsin. Lâkin, bu sene dikkatimi çekmesindeki neden; anne & babamın yazlık komşularının 20 dakikalık mesafedeki böyle bir otele gitmeleri ve bunu Ramazan ayı itibarı ile rahat oruç tutmak için yapmak istemeleri. Ev işi yok, buluşuk, yemek, çamaşır derdi yok. Ramazanda evde pişirmeye değmez denecek kadar uygun fiyatlara inen, iftar, sahur, mukabele programı olan, plajı kadın erkek ayrı çevrilmiş, hiçbir taraftan görünmeyen otellerde yatarak ibadet şeklini anne & babama överek anlatıyorlardı hacı komşuları. Hatta mahallecek giderek o otelde komşuculuğa devam etmek istiyorlardı. Sıkılmadıklarını, "kumar sayılmaz, parasız okey oynuyoruz.." diye eğlence aktivitelerini sıralıyorlardı.

Babam "yok yaavv, olmaz öyle oruç", "Bu kadar zorsa tutma Hacı Abi, başka bir çifti yolla yerine böylece orucunu satın almış olursun" diyordu.

Şayet, annem & babam bu öneriyi kabul etselerdi şüpheye kapılacak ama yaptırmayacaktım. Klasik türk filmlerindeki, replik tarzı, "biz seni evlatlık aldık, gerçek annen, baban değiliz" demişler gibi çok feci yıkılacaktım.

BUNDAN YILLAR YILLAR ÖNCE İSMİNİ VERMEK İSTEMEYEN BİR ÜLKENİN SULTANI ŞEYH GAFFAR'IN Bİ KIZI OLDU...

AYY AYNI BEN... GEÇMİŞ OLSUN SULTANIM... ALLAH ONU BİZE BAĞIŞLASIN... ADI... ADI... LEYLA OLSUN...

MÜNECCİME HABER UÇURUN, YANINA GİDİCEM.

SAGOLUN SULTANIM. ADIYLA YAŞASIN.

INGAA!
INGAA!

Bİ KIZINIZ OLMUŞ... BURDA Bİ BALIK VAR... BU KIZIN GÜZELLİĞİ DILDEN DİLE YAYILACAK... ENTERESAN ŞEYLER OLACAK...

NE GİBİ ENTERESAN ?!

KAVE SİZDEN FAL BİZDEN

HIMMM!!

BÜYÜK BİR AŞK GÖRÜYÖRÜM. KIZINIZ BUGÜN DOĞAN Bİ BEBEKLE EVLENECEK. DAMADI BAĞRINIZA BASAR, İÇ GÜVEYSİ ALIRSANIZ HAYIR OLACAK. TAVIR... ATAR... GİDER YAPARSANIZ ŞER OLACAK!!

GUBİRİK GUBİRİK

BUNUN ÜZERİNE ŞEYH GAFFAR ADAMLARINA "KIZIYLA AYNI GÜN DOĞAN BÜTÜN OĞLAN ÇOCUKLARININ ÖLDÜRÜLMESİNİ" EMRETTİ... BUNUN ÜZERİNE "MİLCİ NAMIK" OĞLUNU BİR SALA BAĞLAYIP NEHİRE BIRAKTI...

ZAVALLI OĞLUM.. BENİ AFFET.. SENİ Bİ GÜN MUTLAKA BULUCAM.. BULMAK İÇİN DE OMZUNU HİLAL ŞEKLİNDE DAĞLADIM, ÇÜNKÜ MANYAGIM...

INGAA
INGAAA!

ŞANSLI BEBEKMİŞ, ONU VEZİR BULDU. SARAYA MİTİLİ ATAN KADIR... SULTANIN KIZI LEYLA'YLA TAKILMAYA BAŞLADI...

BENİMLE SARAYDA DEĞİL DE DAHA MÜTEVAZİ Bİ EVDE YAŞAR MISIN LEYLA?

İNTERNET OLAN HER YER. DE YAŞARIM AŞKIM...

KÜÇÜK AŞIKLAR GEZERKEN BİRDEN ACAYİP ŞEYLER OLDU ŞİMŞEKLER ŞAKTI...

✓ BİR EFSANE OLDUĞU DERTTE ÇİLEDEE ✓ HEP SORDULAR MECNUN LEYLAN NEREDE...

POFFF
POFFF

KORKMAYIN BENDEN
SİZE ZARAR GELMEZ...

HEP ÖYLE DERLER ZATEN... YA
SÜBYANCIYSAN... NERDEN BİLELİM.

BEN SAF
VE GERÇEK AŞKI
ARAYAN BİR
DERVİŞİM...

BABASINDAN İSTEDİ...

DEDİ... ÇOCUKLARA TOPRAĞI EŞELETİ' VE
BİR HURMA FIDANI DİKTİ...

AŞKINIZ YAŞADIKÇA
BU AĞAÇ YEMİYERİL
KALACAK...

EVLENMEDEN FİZİK TEDAVİYE
BAŞLARSIN KADIR!! EVLENİNCE
ARIZA İSTEMİYORUM.

BEL, BOYUN, KASIK, HEPSİNİN
TEMELİNDE FİTİK VAR.

SEVMEDİ-
ĞİM Bİ HERİPE
VERECEĞİME
ÖLÜRÜM.
DAHA İYİ
BABİŞKO!!

YOKSA
Bİ SEVDİĞİN
MI VAR??!

EVET... TANIRISIN, YABANCI
DEĞİL... VEZİRİN OĞLU
KADIR...

ÖNU
SEVİYORUM
BABA!!

VAOOV!!
SÜPER
Bİ SEÇİM!!

VAYY YERE BAKAN
YÜREK YAKAN
PEZEMENK...

ŞEYH GAFFAR, EMİR HALİT'E
LEYLA'YI VERMEYECEĞİNE DAİR
Bİ MEKTUP YAZDI... MEKTUBU GÖTÜR-
MESİ İÇİN DE KADIR'I GÖREVLİN-
DİRDİ...

AMA BU Bİ TUZAKTI... YOLDA
KADIR'I VURDULAR...

HEMEN HURMA AĞACINA KOŞAN LEYLA
AĞACI YEŞİL GÖRÜNCE KADIR'IN ÖLMEDİ-
ĞİNİ ANLADI... DERVİŞ GELDİ VE BABASI-
NIN HUYUNA GİTMESESİNİ... GELİN GİTTİĞİ
ÜLKEDEN KADIR'I BULACA-
ĞINI SÖYLEDİ...

İNANSIN DİYE DE LEYLA'YA
KADIR'IN KANLI MENDİLİNİ
GETİRDİLER...

HAYIR KADIRIM ÖLEMEZ!!
ÖLEMEZ!! ÜHÜHÜ!!

GERÇEKTEN DE ÖLMEMİŞTİ...
KÖLE PAZARINDA SATILIYORDU...

GEEL VATANDAŞ
GEEL!!! SSK
DOKTORU GİBİ
UZAKTAN BAKMA!!

LEYLA!!
HALA
AĞLIYOR
MUSUN?

HAYIR BABACIM,
DUŞ ALIYORUM...

• On yıldır susan ne kadar belediye başkanı, diyanetçi, bilmemne müdürü falan varsa hepsi konuşuyor artık. Bir saçmalama yarışdır girila gidiyor. Bu yarış esnasında on yıldır neden sustuklarını da anlamış olduk. Valla ağızlarını açtıkları anda kızılı erkekli hepimizin üstüne boşaldılar.

• Beni mesela kızılı erkekli merdiven çıkmak değil de, kızılı erkekli merdiven altından geçmek rahatsız ediyor. Bir uğursuzluk olacak maazallah geçmeyin kardeşim şu merdiven altlarından!

• Berkin Elvan'ın gözü yaşlı anneciği konuşturulmadığı için yapılmak istenen eylemlerde gözaltına alınanlar için Berkin'in babası özür dilemiş. Böyle bir ülkeyiz işte... Bir yanı alabildiğine insanca ve mert, bir yanı da alabildiğine çirkin ve namert...

• Berkin Elvan'ın ailesini, Ali Korkmaz'ın ailesini, Ethem'in ailesini neden konuşturmuyorlar biliyor musunuz?

Çünkü bir anda ülkenin tamamı o insanların da tıpkı kendileri gibi insanlar olduklarını anlar da acılarına ortak olurlar diye korkuyorlar.

lar. Hala ölümlerimizin gücünden ve yaralılarımızın azminden korkuyorlar.

• Ankara emniyetinin hazırladığı bir fezlekede "hükümete muhalif olmak" suç olarak tanımlanmış. Vay anasını sayın seyirciler... Tek parti dönemi strikes back ciğerim!

• Rojova'da katliam var! Suriye'de katliam var. Irak'ta katliamlar oldu, hala bombalar patlıyor. Afganistan'da hala oluyor katliamlar, kadınlar kadın olmaktan tiksindiriliyor. Mısır'da namaza

duran insanlar katledildi. Camilerden "şunların kadınlarına tecavüz size helaldir" fetvaları verildi... Ey Ortadoğu! Ah keşke petrolün olmayaydı da sadece açlıktan öleydin be gülüm... Öylesi çok daha mert olacaktı oysa.

• Rojova'da kızılı erkekli katlediliyorlar desek dönüp bakar mısınız? Yoksa onlar da El Nusra'ya şiddet uygularken mi öldüler ha?

• Alıcılarınızın ayarları ile oynamayınız, Selahattin Demirtaş'ın kendisi bozuldu. Sürekli öyle demek istemedim, böyle demek istedim derdinde. Abicim sen de o işlere girdiyen çok fena yerlerde seyrediyosun demektir. Düşürülmesine engel olduğunuz hükümetin gölgesinde dinlen biraz istersen, açılırsın.

• Geleneksel Mustafa Sangül İBB adayı olacak mı acaba şenlikleri başladı. Ne olursa kazanır, kim gelirse geçer falan hep konuşuluyor. Ya her seçim dönemi aynı

cümleleri nasıl kurabiliyor bazı insanlar ben merak içerisindeyim. Gerçi şimdi işin içine Sırm Süreyya Önder de girdi. Hiç olmazsa biraz heyecan katılmış oldu.

• Başbakan The Times'a dava açacakmış ya... Hangi yargı üzerinde açacak acaba, günlerdir bunu düşünüyor-

rum. Yani davayı Türkiye'de açarsa kesin kazanır ama Times'ı zerre bağlamaz, bi

sağlam gülerler sadece. E Amerika'da açarsa da kaybeder. Yani her türlü bu işin sonu yok, diyeyim ben size.

• Riva Deresi de imara açılıyormuş. Civar da "doğaya uyumlu" butik otellerle dolacakmış. Ondan sonracıma milli parklar da ufaktan imara açılıyor. Bakacaklar şimdi, giderli olursa diğer milli parkları da imara açacaklar, hes yapacaklar, beton dökecekler ya da asfaltlayacaklar. Ben size deyim bi on yılı daha var; sonra bizleri de imara açacaklar.

• Türkiye bir organ mafyası ülkesi oluyor. Yeni sağlık yasası ile organ nakli bakanlığın "uzman" dediği kişilerce yapılabilecek ve gemiler hastane olarak kiralanabilecek. Ben mi kötü niyetliyim diyorum, ama görünen köy de kılavuz istemiyor be kardeşim...

• Ali İsmail Korkmaz'ın ölümüyle ilgili "ya bi düşünün neden polisten kaçıyor du acaba, polisten kimler kaçır bi düşünün, bu kadar aptal olmayın" gibi yorumlar gördüm. İnsan delirecek gibi oluyor bu memlekette. İçim almıyor yemin ederim. Ülkeler yaptıkları

katliamları, zulümleri ve katlettikleri insanları neden kabul etmez bilir misiniz? Her şeyden önce yapılmış olanların hala doğru olduğuna inanana milyonlar yaşamaktadır o ülkelerde. Artık ortaçağ cadı davaları için "ama o kadınlar da yağmurun yağacağını bilmişler, yakılmayı hak etmişler sonuçta" demiyorsak, o kafalar çoktan aşıldığı içindir. Ama hala o zaten marjinaldi, kaçakçıydı, teröristti, suçluysa diyerek cinayetler haklı görülüyorsa, üstelik bunu "halk" yapıyorsa, bizim buraların ortaçağı çetin geçiyor demektir.

• Alevi halkının da ne bitmez çilesi varmış. Kerbeladan bu yana bitmedi çileleri. Hem şimdi başbakan da Alevi'nin daniskası oldu. Varın daha olabilecekleri düşünün.

• Buralarda kadın olmak her geçen gün biraz daha zorlaşıyor. Kürtajdı, sezeryandı derken; adamlar meğer doğum yaparken kadınların acı çekmemesine de karşıymış. Modern tıbbın imkanları kadınlarla mekruh yani. Bu kadın düş-

manlığı ürkütüyor beni. Afganistan'da taliban döneminde kadınların doktor olması yasaktı. Erkek doktorların kadın hastaları muayene etmesi de yasaktı. Başka bi deyişle kadınlar ölüme, hastalığa ve acıya mahkumdular. Yok artık o kadarı burada olmaz diyoram, ama yine de içimize bir şüphe ateşi düşüyorsa; o bile ne hale geldiğimizi anlatmıyor mu?

• Hamile kadının sokakta ne işi var meselesi var ya.. Hani akillarına o çocuğun nasıl yapıldığı geliyormuş. Bu lafları edenler muhtemelen lisedeyken sağlık dersinde konu üremeye gelince yüzü kızanp kız arkadaşları ile de dalga geçiyorlardı; daha tam büyümemişler. Aslında biliyorsunuz çocuk yapmak için sadece cinsel birleşme yeterli. Yani bonus olarak illa sevişmek şart değil. Adamlar sevişen kadına kıl resmen... Yani sadece birleşme yeterliyken bi de utanmadan sevişen kadın var. Mesele bu. Çatkiniz mi?

• Kadınların hayatın herhangi bir alanından başlayarak (mesela bu seks olabilir) hayattan zevk almaları korkutucu doğrusu. O ne lan öyle? Kadın zevk alır mı hiç! Maazallah sonra bu haz alma işleri zamanla hayatı sevmeye ve de daha güzel ve özgür şeylere kafa yormaya neden olabilir. Aman yarabbil! Düşünmesi bile korkunç! Onçün, ben derim ki sevişmeden hamile kalın, istemeseniz de bağıra bağıra doğurun da tiksini bu yivrenç hayattan ve de kadınlığınızdan. Allah sizi erkeklere ibret olsun, yerli yersiz erekte olsunlar diye yaratmış bacım.

• Düşündüm de kadınlara bu kafayla bakarsak, yolda üç çocuklu kadın görürsek "lan kadına bak, amma sevişmiş" mi diceseniz yani...

• Her şeyi anladım diyelim de, bir hükümetin bundan 20 yıl sonra nasıl bir nesil istediği tüm ülkeyi neden bağlıyor? İktidardaki partiye oy bile vermemiş adamların özel yaşamlarını düzenleme, seks ilişkilerine karışma ve kadınların mevcut haklarını gasp etme yetkisini kendinde nasıl görebiliyor? Benim istediğim gibi olacaksınız da ne demek lan? İşte bunu gerçekten anlamıyorum. Hala tartışıyorlar ya bazı kıt beyinliler, Türkiye diktötörlük mü, değil mi? Bence tam değil, yani topluca öldürmüyolar sonuçta falan diyor bazıları. Ben, ben gibi yaşamayacaksam sence canlı mıyım hala?

• Madem sandık önemli ve her iş sandıkta halledilecek; öyleyse Suriye'deki ÖSO'yu neden destekliyorsunuz? Onlar da haklarını sandıkta arasınlar? Ama yok, bizzat silahlanarak hükümete karşı gelmek demokrasi arayışı ise, bizim aradığımız demokrasiyi az mı buldunuz? Yani silah milah almadık ya elimize ondan şeeet-tim.

• Türkiye: tek bağımsız medyası üç dört adet mizah dergisi olan ülke. Bi de tabi iki üç adet bağımsız sol gazete de var. Sonra vay efendim diye neden komik? Asıl ben size soruyorum sevgili okuyucular; neden mizah?

• Başbakan, "dört kişi polise şiddet uygularken öldü" dedi ya.. Nasıl olmuş ki o iş? Polise şiddet uygularken yanlışlıkla şiddeti kendilerine mi uygulayıvermişler?

• İstanbul Merter'deki Veliefendi Hipodromu ve yanındaki parkla birlikte İstanbul'un en büyük parkının yapılması planlanıyormuş ya şimdi. İBB Başkanı Kadir Topbaş, ABD'deki Central Park'tan daha büyük bir park olacağını söylemiş. Heralde mesele parksa daniskasını yaptık diyecekler. Allahım bişeyin de daniskasını değil, bizzat ken-

dini görsek...

• "Oradaki ağaçları kestik, ama buraya ağaç diktik ya la gözü doymazlar" diye atarlanıyorlar ya.. İnan olsun güleceğim çıkıyor. Bu ne demek biliyo musunuz; "Ayşe Hanımların çocuğu ölmüşse ne olmuş, Fatma Hanımlar daha taze yaptı ya bi tane. Gözünüz doysun, utanın utanın!" demek.

• Trans cinayetleri politiktir. Bazıları diyecek ki ne politiki lan, namus cinayeti onlar. Ama memlekette eceliyle ölen LGBTT bireyler bir elin parmakları kadardır ancak. Victor Hugo "bütün savaşlar iç savaştır" demişti ya; hah işte bence de bütün cinayetler politiktir. Birinin "canını alma hakkı" politiktir zira.

• Geçen gün belgesel izliyordum. Allah sizi iñandırırsın hep belgesel izlerim ben. Neyse efendim... Viyana'da her yıl yüz binlerce dolar harcanarak Tuna Nehri'ne çakıl dökülüyormuş, çünkü hapılan hes'ler yüzünden nehrin dibindeki çakıllar sürükleniyor ve nehir de giderek derinleşiyormuş. Bu da bölgede yaşayan hayvanlar için çok sakıncalıymış. Doğal dengeyi dengeleyebilmek için yapılmış bütün bunlar. İzlerken Viyana bu gezegende olamaz diye düşündüm bi an. Bi yanda çocuk bombalayan katiller, bi yanda milli park statüsündeki yaşam alanına hes izni veren biz, bi yanda da cebinden para harcayarak nehre çakıl taşı dökenler...

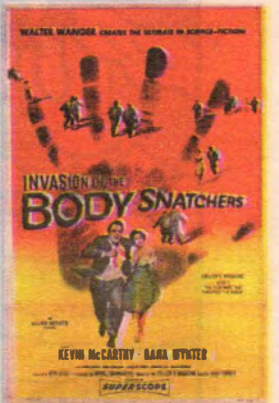
• Fehime Sultan ve Hatice Sultan yalıları otel olacaktı. Ya böyle teker teker ne uğraşıyorsunuz ki, neticede hepsini yapıverin boydan boya, bu gerginlik de bitiversin değil mi?

• Arkeoloji köstek bilimidir. Hükümete göre öyle. Bi yol vermediler adamlara her yere beton döksünler, binlerce yıllık kalıntıları asfaltla, ziftle kaplasınlar. Hep köstek, hep köstek... Bence kapasınlar okulları. Ha gerçi onlar tüm kazıları durdurma yolunu seçmişlerdi pardon. Türkiye'deki bütün arkeolojik kazıların durdurulduğunu biliyor muydunuz?

• Türkiye'de fişlemeler giderek devlet politikası haline geliyor. Şimdi de soy kodu adı altında yedi ceddimizi araştıracağız. Yani o arada Ermeni tohumu olmuş mu, araya Rum mum girmiş mi, efendime söyleyim İngiliz işgalinden büyük büyük anneniz kazasız belâsız çıkmış mı falan bunlar hep devletimizi pekçok ilgilendiriyor. Ya acaba Ermeniler ve Rumlar bir tür ırk mıdır da bize mi söylemiyorlar. Ne koktunuz arkadaşım bu insanlardan...

• Direnişçi öğrencilerin bursunu keseceklermiş. Son derece hukuksuz ve can sıkıcı bir takım söylemler falan elbette de, yahu sokağa çıkarken koluna kan grubunu yazan gençleri burs kesmekle mi korkutacaksınız? Siz bizi hiç anlamamışsınız, hiç...

• Bazen ciddi ciddi bizim ülkenin yetkililerinin ırkçıları tarafından ele geçirildiğini düşünüyorum. Body Snatchers hesabı yani. İnsan olma ihtimalleri çok düşük. Bi ONA testi falan yapılabilsen anlıycas da, işte...

Bir takım
gençlik, modern
hayatın kölesi
olmayı **RED** eder,
ve ormana gider.

I. gün

HUH! MERHABA ÇOCUKLAR, VENİ Mİ
GELDİNİZ. NE BİŞİM YERE YAPMISSINIZ
FADİR... YANARSINIZ BURDA...

EVET YERİ BİRAZ KÖTÜ OLDU
AMA GÜNEŞ BATMADAN
KURALIM DEDİK...

NE VAR CANIM BUNLARDA.
BEN TEK BANA ESKİ TÜS ÇADIRI
KURABİLİYORDUM. KURARSINIZ, GENİSİNİZ.
O DESİL DE BEŞİNE ANKARA KEMİM
KAYBOLDU. FİREYAZA BAKTIM, SAHİNE
BAKTIM YOK. KULAKLARI DA DUYMAZ.
GÖRÜŞENİZ AKLINIZDA OLSUN. SİZ GEZER-
SENİZ AKLINIZDA OLSUN KARŞILAŞIR.
SİZ ALIP GETİRİN, BEN ŞURDAYIM

TAMAMDIR
AKLINIZDA
UMARIM
BULURUZ.

İYİ
HADI,
İYİ
TATIL-
LER.

SİZE
DE.

II. gün

DÜN GECE ÇOK İÇTİNİZ,
KAHVE VERTİM Mİ? ANCA
AYILIRSINIZ...

VALLA
ASLINDA
SAHANE
OLUR...
EHEMEHE.

III. gün

GÜNAYDIN ÇOCUKLAR, AŞAĞI MI İNİYOSUNUZ?
BUSUN PAZAR VAR KISIR YAPICAM,
SEVER MİSİNİZ?

EVET.

ŞU ÇANTAYLA
ŞU PARAYI ALIN. KEDİYİ
GÖRMEYİNİZ Dİ Mİ? DUR
ASLINDA BEN Bİ FOTOSU-
NU GÖSTEREYİM!

AA,
ŞU ÇOK
TATIL-
MIŞ!

HİÇ SORMA ONU,
ŞAMASIRLARIN
ARASINA GİRMİŞ
YATYODU, EZMİ-
ŞIM...

HADI
YA
UZUL-
DUM.

IV. gün

GÜNAYDIN, BU SABAH ERKENCİSİNİZ
AMA EN GÜZELİ SABAH KİMSE YOKKEN
BEN DE MEDITASYON YAPIYORUM,
YÜZLÜYÜM... VÜCUDU DİRİ
TUTUYOR...

DOĞRU-
DUR.

BİR KAKE SAAT SONRA

MERHABA, SUYUNUZ
VAR MI ACABA?...

VER TABİ, GELİN OTURUN.
SEZLON VAR BAK ARKADA
ONU ALIN, KAHVE DE VAR
İSTERSENİZ. AY BEN DE BURDA
HANIM AŞA GİBİ OTURU-
YORUM... DUR
KALKTIM...

BEN ÇOK
YOK MU? SUSADIM YA, SU

YOK, SIFIR.

HİKMET,
TEN İSTE-
SENİZE!

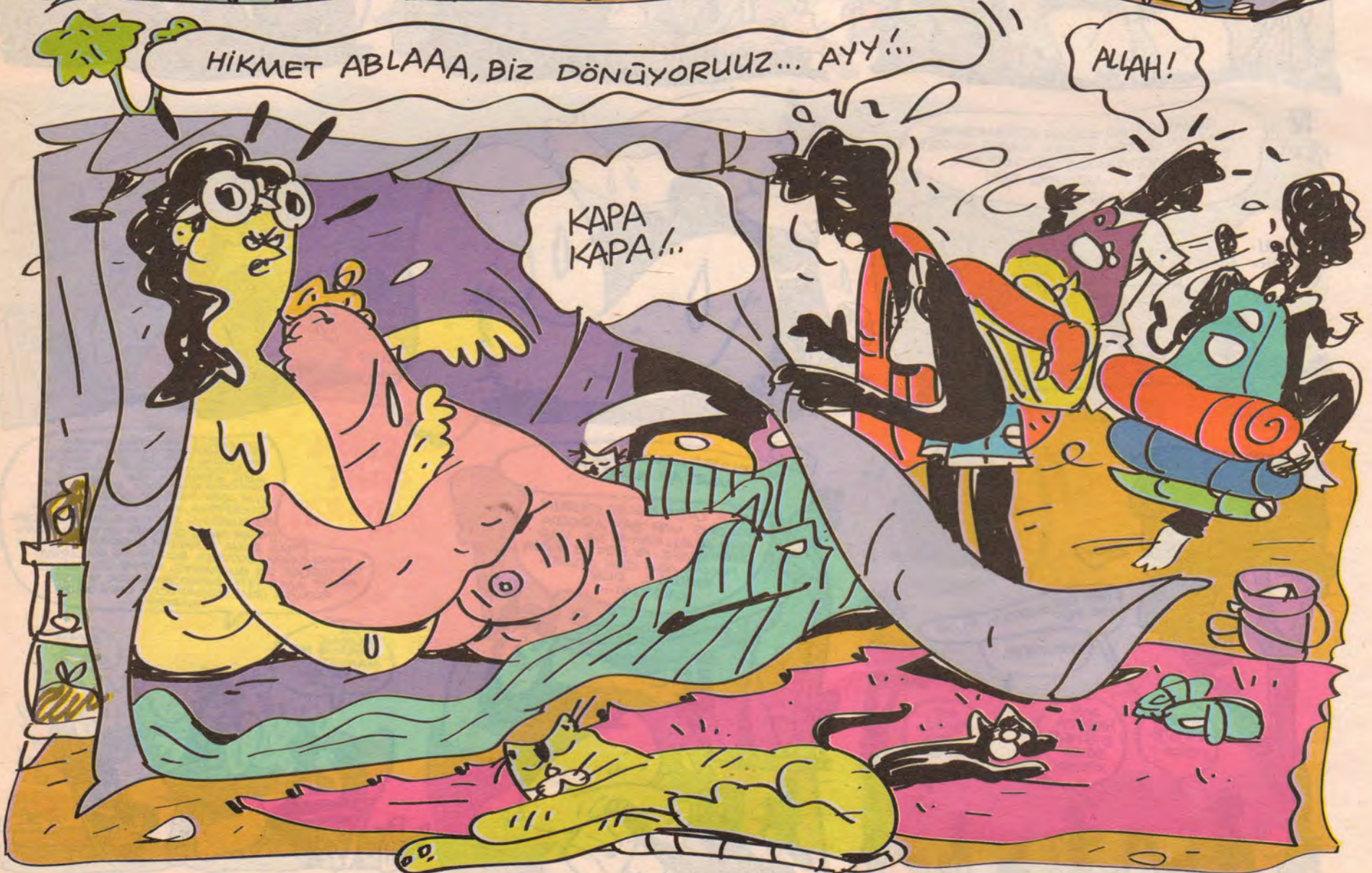
BEN
HAYATTA
İSTEMEM,
BÜYÜK
KİTİLYO!

BİZ
ALIRIZ,
HADI
DUYUŞU.

AA,
BURAK
ARAMIŞ DUY.
MAMİŞİM...
BİZ KALKA-
LIM.

SONRA
YİNE
GEURİZ.

DÜZENLİ HAYATIN YOKSA
STOR YAPMIYACAKSIN. YOKSA
Bİ GÜN YAP Bİ GÜN BIRAK
SARKMA YAPYO VÜCUT...
BEN KENDİM 25 YÜLDİR
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETTİM-
YİM. ÇOK YERLER GEZDİM, HİÇ
EVLENDİM. İFLAS ETTİM, BÜTÜN
EŞYALARIMI SATTIM BURAYA GELDİM.
İNSAN YÜZÜ GÖRMEK İSTEMİYORDUM.
EYLÜL EKİM'E KADAR BURDAYIM. SAĞLIK
PROBLEMİM OLMASA BÜTÜN YIL KALIRIM,
DOKTORLAR DA BULAMIYO. KANIM FİLAN HEY
TEMİZ AMA İŞTE ÖSTROJENİM ÇOK YÜKSEK
OLDUĞU İÇİN MENAPOZDA DAHI YAŞA-
MADIM...

Eylül Sıkıntısı...

melda onur

GEZİ PARKI
EYLEMİNDE
BİBER GAZI
KAPSÜLÜ BAŞINA
İSABET EDEN VE FELÇ
GEÇİREN LOBNA
ALLAMİİ YÜRÜMEYE
BAŞLADI...

BAK HALA
YÜRÜYO...
YÜRÜME BE
KADIN!
GİT OTUR
EVİNDE!

Ayşen Baloglu

Bir Eylül sıkıntısıdır dolaşılıyor ortalıkta. Eylül'de bir şeyler olacaktı... Hükümet'e karşı bir hareket varmış, önlemler alınmalıymış... mış... mış...

Bu kadar 'miş geçmiş' kullanmaya gerek var mı? Zaten sokaklar söylüyor ne olacağını: Okullar açılacak, ligler başlayacak. En fenası da TBMM erken açılacak gibi görünüyor. Bu da Salı grup toplantılarının, bu sonbahar sokak siyasetinin ateşine daha erkenden odun atmaya başlayacağını gösteriyor.

Hükümet bir seri önlem almaya başladı. İlk önlem stadyumlarda siyaset yapılmayacak! Kasımpaşa'nın maçlarını oynadığı, Beşiktaş'ın da maçlarını oynayacağı Recep Tayyip Erdoğan Stadyumu da dahil... Mübarek önlem almıyor, fitili ateşliyor...

Aslında Eylül ayını ben de pek sevmem oldum olası. Çocukluğumda, güzelim üç aylar, Haziran-Temmuz-Ağustos'un bitişi, okulların başlaması demektir. Bir de sıcak, güneş, denizi severim. Onlara da veda; gelsin rüzgar, yağmur, çamur. Gençlikte yanık olmaya fena takıntılıydım. Sonbaharla birlikte güneş yanıklarım sararıp solmaya başladı mı depresyona girerdim. İtiraf edeyim ki, Eylül isimli insanlar bile ilk an bana kasvet verir.

E ama ne yapalım, Eylül'ün de güzel tarafları var. Mesela okul arkadaşlarıyla yeniden buluşmak okul sendromunun en mükemmel ilacıdır. TV'lerde yeni sezon diziler başlar. Haberlere bir canlılık gelir. Kışlık gardrop için vitrinlere bakılır ve kesin yeni bir şeyler almış olan ablaman gardrobunu tırtıklanır. Yeni parfümler çıkar...

Bakın bunu Paris'te yaşadığım yıllarda keşfetmiştim. Tıpkı kışlık kıyafetler gibi, kokunun başkentinde sonbahar-kış kreasyonu parfümler çıkardı. Mağazalarda küçük kartlara sıkıştırıp çantaya atardık. Saatler erkene alınırdı daha çok uyunur. Dışarıda yağmur yağarken, içeride arkadaşlarla kadeh tokuşturmak çok keyiflidir. Peynir, domates, karpuz kışkacından kurtulup, direk kuru fasulye- pilava çökersiniz.

HER SENDROMUN BİR İLACI VAR...

Ey iktidar ve Başbakan! Kendi aklımın yettiğince size Eylül sendromundan kurtulmanın reçetesini sunuyorum. Siz geliştiriverin:

1 Eylül Pazar: (Dünyada olmasa da) Türkiye'de barış günü olarak kutlanıyor. Deyin ki, "Ey Türkiye halkı! Bugünü, zor geçen yazın ardından birbirimizle barışma günü ilan ettim. Gidin; tencere çalan komşunuza sanılın, tencere çalan da gürültüden rahatsız olan komşusuna sanılın." Gezi olayları süresince, Bakan Egemen Bağış'ın kaleminden çıkan yazıdaki ifadeyle, "Barışçıl protestoların çocuklarını affettik" deyin.

2-6 Eylül haftası: Üniversiteli gençlerle barışın. Yüzlerce tutuklu öğrencinin tutuklu-luğuna son verilmesi için bir çağrı yapın. TBMM'nin ilk gündem maddelerinden biri tutuklu öğrencilerin durumu olsun. Üniversiteler açılmadan onların eğitim hakları kadar her türlü gösteri, yürüyüş, protesto eylemini içeren demokratik haklarını güvence altına alın ve üniversitelerden kolluk kuvvetlerini çektiğinizi ilan edin.

Okul hazırlıkları başlarken son 10 yıldır sürekli değişen eğitim sisteminin mağduru öğrenciler, veliler, eğitimcileri kucaklayın ve deyin ki; "Biliyoruz, sistemle çok oynadık, sınavlarda hatalar oldu, buralarda hak gaspları olmuş olabilir. Sorumlularını cezalandırmak boynumuzun borcu. En doğru sistemi birlikte kurarak tüm mağduriyetleri ortadan kaldıralım..."

7 Eylül Cumartesi: O gün Olimpiyatlar için

kesin karar açıklanacak. Eğer olimpiyatları almazsak sakın ha! Dönüp de Gezi çocuklarını suçlamayın. İstanbul'daki gösterileri buna tahvil etmeyin. Eğer alırsak da, "Gezi olaylarına rağmen aldık" demeyin. Çıkin ve şunu söyleyin: "Olimpiyatlar için İstanbul'a yapılacak bütün imar çalışmalarında yaşam hakları, yaşam alanları, tarih, kültürel miras, yeşil alanlar, çevre korunacaktır. İstanbul kimliği bozulmadan olimpiyatlara ev sahipliği yapacaktır."

Olimpiyat bahanesiyle şehri müteahhitlere rant yaratan bir şantiyeye çevirmeyeceğinizin teminatını verin.

8 Eylül Pazar: Rock'n Coke'a bir el sallayın mesela... "Bazı çocuklar da bunu seviyor işte, üç gün üç gece çadır kurup, rock dinliyor, bira içiyor, kız arkadaşına sarılıyor. 'Biz 76 milyon Hükümetiyiz' dedik. Biz burada olduğumuz sürece ülkedeki hiçbir yaşam tarzı tehdit altında olmayacaktır" deyiverin... Ne olur? İktidarınız mı sarsılır? Bilakis!

9-13 Eylül Haftası: 12 Eylül referandumu ile size verilen güvenin bir öz eleştirisini yapın. Yargı maddesinin yarattığı sıkıntılar, çocuk ve kadınlarla ilgili maddelerin kağıt üzerinde kalmaması, 12 Eylül ile hesaplaşma konularında şekli çözümlerde sıkışmanızı değerlendirin. Nerelede yanlışlar var, bir masaya yatırın. Size destek veren liberalleri elinizin tersiyle itme noktasına getiren yanlışlarınızı düşünün ve bunların en kısa sürede düzeltilmesi için TBMM'de gündem oluşturma talimatı verin.

15 Eylül Pazar: Dünya Demokrasi günü... İşte demokratikleşme paketinizi açıklamak için mükemmel bir gün. Deyin ki: "Seçim barajını kaldırıyoruz, siyasi partiler yasası değişiyor, toplantı ve gösteri özgürlüğü, medya ve ifade özgürlüğü teminat altına alınıyor. Herkes istediği yaşam tarzını yaşayabilmeli, dinini özgürce yaşayabilmeli, dilini özgürce konuşabilmeli, kullanabilmeli, yaşama, eğitim, çalışma, eğlenme hakları kısıtlanmamalı, herkes adil yargılanabilmeli" deyin daha çok deyin... Ve dev davaların uzun tutukluluklarına bir son vermek üzere gerekli yasal değişiklikler için kabinenize, TBMM'ye çağrı yapın.

16-20 Eylül Haftası: Ozon tabakasını koruma günüyle başlayan bu haftada Dünyamızıla Barış ilan edin. Öyle bir ekolojik vizyon koyun ki içinde Ozon da olsun, kaplumbağa da, ağaç da, insan da... Deyin ki "Bundan sonra yeni bir şey yapmaki için eskisini yok etmek kabul edilemez. Eskiye, tarihi, kültürü, yüzlerce binlerce yılda oluşmuş doğayı koruyarak yürüyeceğiz. Yıkarak değil, yaşamı koruyarak şehirlerimizi yenileyeceğiz." Ve şu taahhüdünü verin: "Kentsel dönüşüm adı altındaki tüm imar çalışmaları tekrar masaya yatırılarak bu bakış açısıyla revizyonu yapılacak, kentsel dönüşüm bundan sonra piyasa arzının değil, toplumsal talebin yönettiği şekilde yapılacak".

21 Eylül Cumartesi: Bugün Dünya Barış Günü... Barış sürecinizi genişletin ve bir 'Toplumsal Barış' süreci başlatın. 'Gezi Modeli'ni örnek alın. Orada asla biraraya gele-meyeceğini düşündüğümüz her görüş, din, dil, etnik köken ve ideolojiden insanlar 20 gün barış içinde yaşadılar. Model budur. Gezi Parkı'nın barış modelini Türkiye'nin Toplumsal Barış Modeli olarak ilan edin. Gerisi kendiliğinden gelecektir.

Gerisi mi? Onu da siz doldurun... Bence kendi seçmeninize vaat edip yapamadığınız şeyler de var. Siz onları bizden daha iyi bilirsiniz. Haydi Eylül'ün son 10 gününü de geri kalan yüzde 50'ye ayırın, ayırın ki onlar da sokaklara fırlasın.

"Bu daha başlangıç, demokratikleşmeye devam" deyin. Atın Eylül kasvetini üzerinizden, pınl pınl olun!

HAMİLE SOKAK SİTİL

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELAL

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller

Berfin Evdevar

Gurme

Berfinciğim kafandaki kordela ilkokuldan kalmış sanırım. Kolası bile duruyor. Senin ağır taşımaman gerek ancak aldığın çantaya bir orta boy ceset bile sığar. İçine gazete kağıdı basmış olduğunu ümit ediyorum. Bitki çayını yanında taşıman örnek bir davranış. Çaydanlığını tişörtünle iyi kombinlemişsin. Tişörtündeki baskı galiba çocuğun babasının vesikalığı. Karizma adam doğrusu.. Allah yavrunuzu size bağışlasın.

Nurdan Damsızoğlu

Kantocu

Nurdan hanımcığımın bebeği karnında değil akciğerlerinde büyüyor bunun başka bir açıklaması olamaz. Çebindeki yavru sincap hayvansever kişiliğine vurgu yapıyor. Ben de bu insanlar neden bu kadar düşük yapıyorlar diyordum çünkü yavrularını nurdan gibi tutmuyorlar. İntihar çözüm değil Nurdan eğer o boynundaki zevksizlik abidesi bir fular değilse urgandır diyor her şeye rağmen hayat güzel diye bağlayı bağlayıveriyorum.

Suzan Termal

Ev Hanımı

Cesur ve gebe.. Suzan hanımcım bacağına dolanan yılanı rağmen soğukkanlılığını ve nemrut ifadeyi koruyor. Sağlam bir duruş. Kararlı bir anne. Olası bir yılan saldırısına karşı da çantası yılanın kafasına inmeye hazır bekliyor. Anaç kadın seni. Karnındakının elyin olma olasılığı yüksek çünkü biraz dikkatli baktığımda göbeğinin üstünden çıkmış kara bir el görüyorum. File babet çok şık sistit olmak için birebir. Noolur ben de sistit olayım der gibi yalvarıyor.

Sevcan Burhanbaba

Animatör

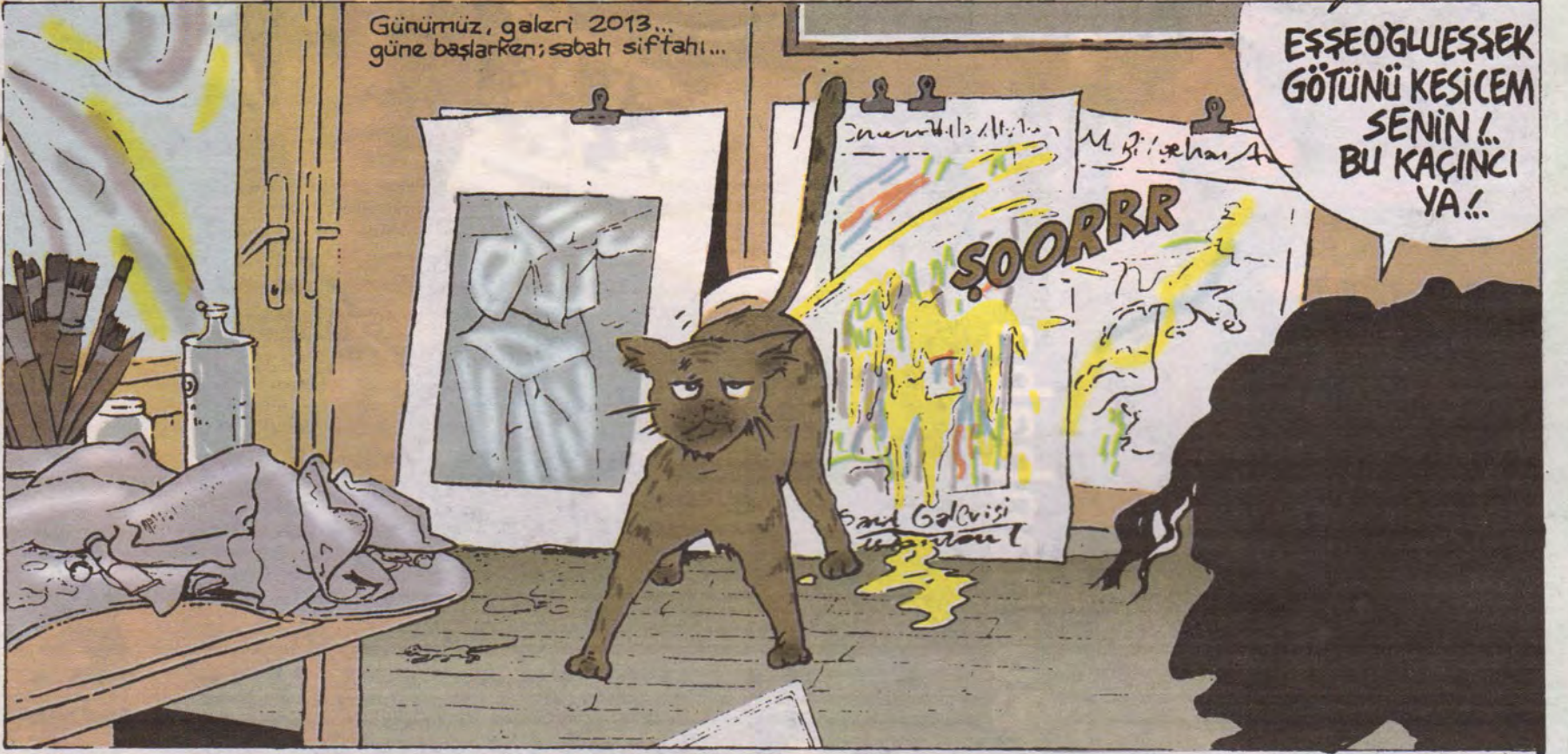
Sevcan'ı ilk gördüğümde kasık fıtığı var sandım. Biraz daha dikkatli baktığımda onun bir anne adayı olduğunu anladım. Gri eşofman altı tehlikeli bir seçimdir hemeroid, fıtık, penis boyutu, sabah erkesiyonu gibi tüm kusurları gösterir. Çok dikkatli kullanmak lazım. O saçlar ne ayol berberden mı kaçtın? Maşallah ecza çantayı yanında taşıyorsun yalnız orada bi doğum kontrol hapi dikkatimi çekiyor. Biraz geç kalmadın mı Sevcan biraz geç kalmadın mı?

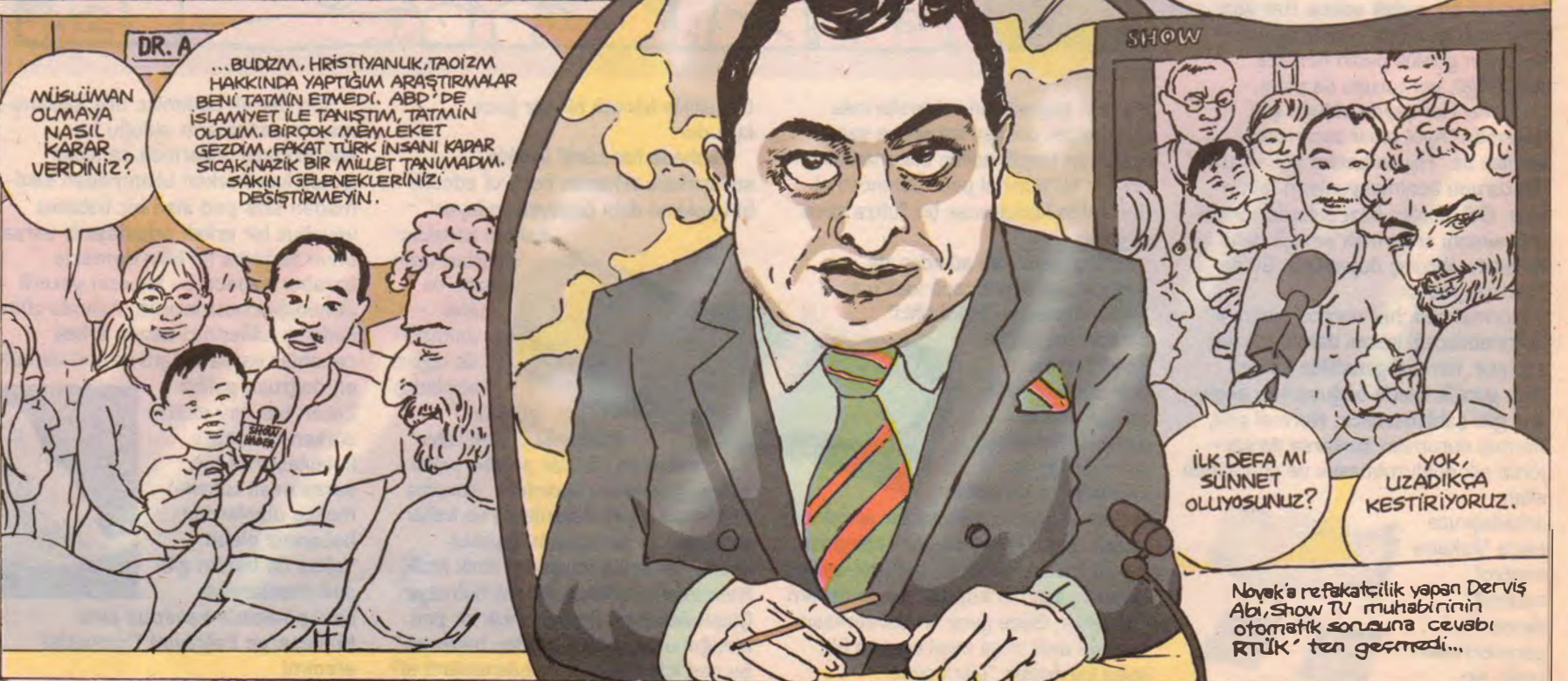
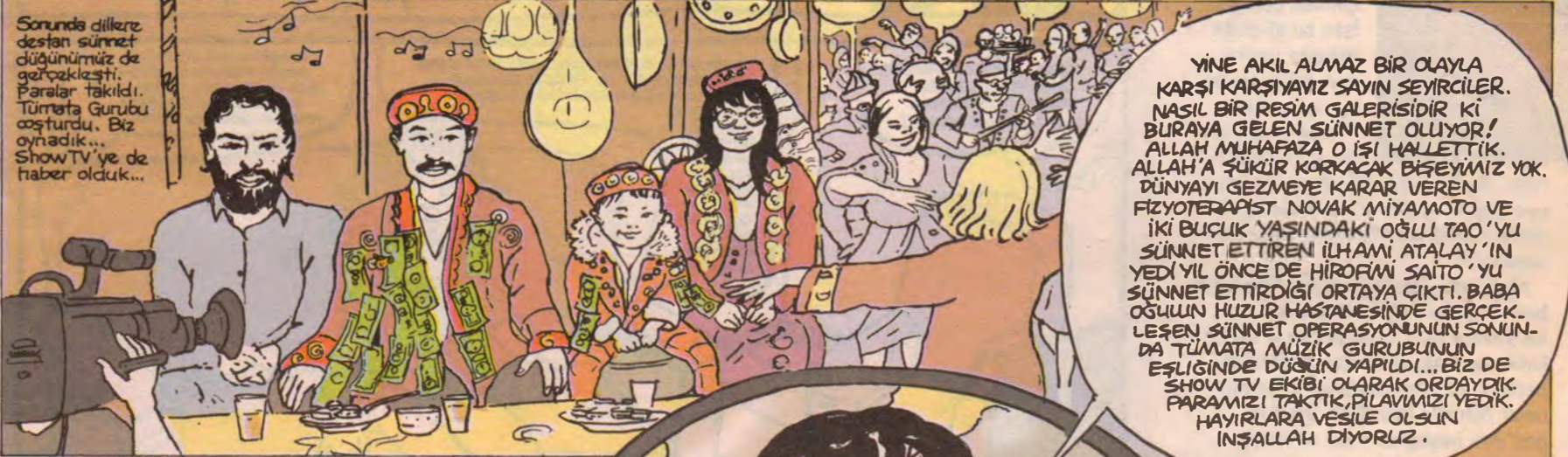
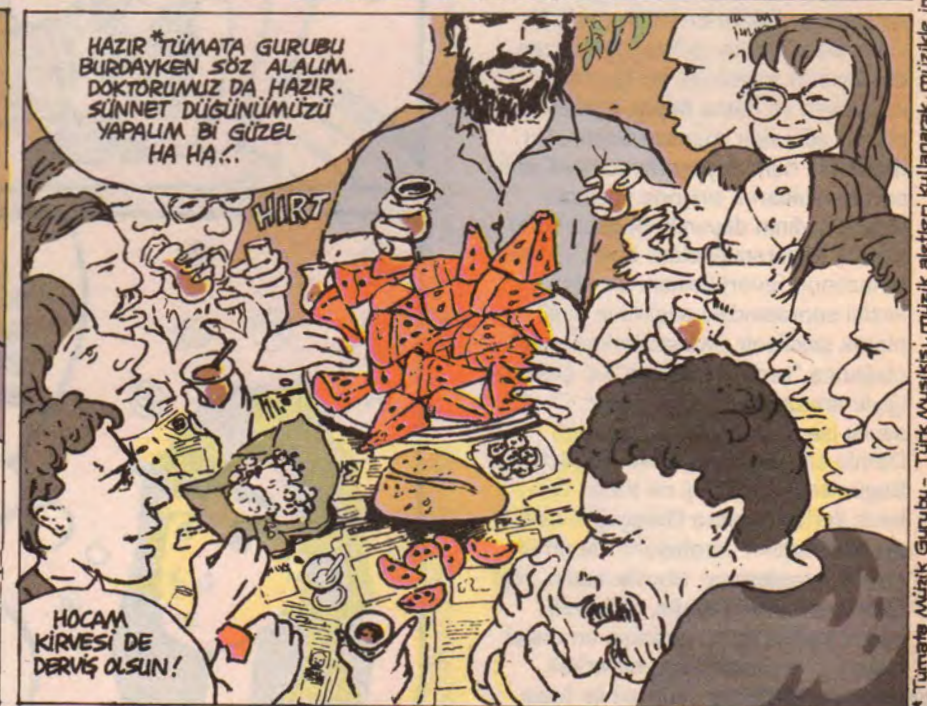
Nagehan boş zamanlarında part time yeni yıl ağacı olarak çalışıyor galiba yoksa bu boynundakının başka bi açıklaması olamaz. Eteğin çok şık. Yanındaki bebek zebrayla uyum içinde. 42 bahardan daha çok çiçek barındıran bluzun deliren bir tekstilcinin eseri değil de ne? Yere basma çocuğun olmaz diicem ama zaten çoktan olmuş karnına konmuş. O yuzden dilediğinince basabilirsin. Bizimlesin nagehan evladının mürüvetini gör emi!!

Nagehan Kartonpiyer

Dans Hocası

KANATLISI KANATSIZI HAVADA UÇUŞUYOR AZİZİM!

21.yüzyılda bir kadının hayatını zorlaştıran faktörlerdendir periyodik vaka. Bazen vaka-yı hayriyye bazen de seyahat engelinin, performans kaygısının ve hatta beyaz giyme söz olurun adresidir menstrüasyon. Bu dönemde hem iş yaşamının hem evin sorumluluklarını sırtında yaşayan biçare kadının dayanıklılık gücü türlü kanatlı kanatsız pedlere bağlıdır. Her amazonun favori kalkanı bir ağı kesici sonrasındaki seçimine bağlı olarak şekillenir. "Kanatlısı kanatsız" olağanca "terbiyesizliğiyle" ve çeşitliliğiyle amazonun önüne serilir. Damla sayısı ise silahın gücünü gösterir. Damla sayısı arttıkça kalkan güçlenir. Bugünlerde teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin adeta Ortaçağ'ın cadı avı gibi kadının varoluşuna tahamül-süzlük iwmeleniyor. Hamile kadın, regl olan kadın, etekli kadın, dekolte kadın, kısaca kadın olmanın en doğal hâllerine katlanamayan bir erkek

sürüsü ile başa çıkmak çok güç. İşte bu güçlüğe dekolte vermeden göğüs germeye çalışırken "Pedlerin tılsımlı bir gücü olsaydı

nasıl olurdu?"nun cevabını düşünmeye başladım. Biz amazonların gizli silahları pedler!!!! Pedlerin gücü adinaaaaa!!!

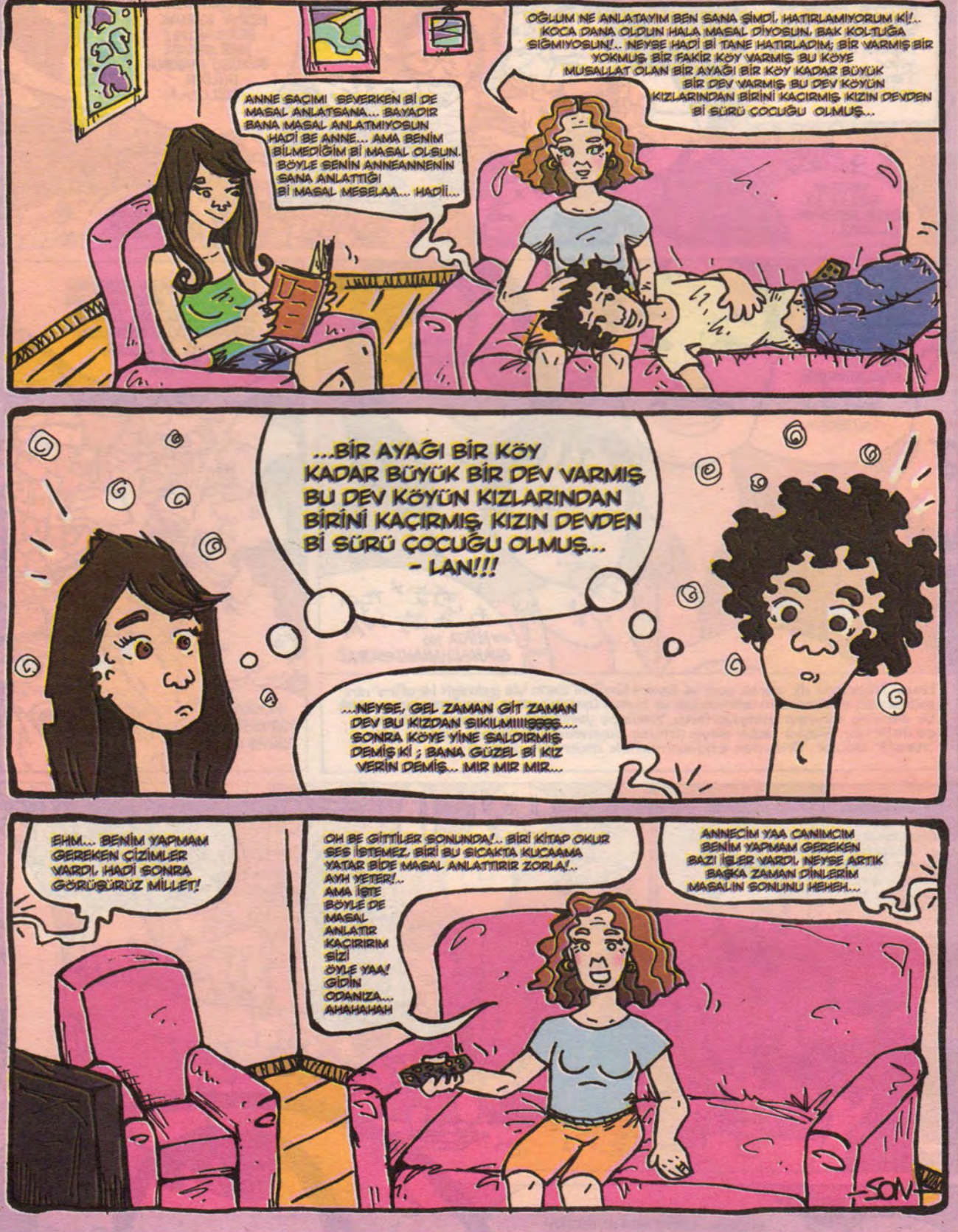
Neticede kısıtlayıcı erkek figürlerin bini bin para değil mi? Bunun karşısında birer amazon veya süper kahraman olduğumuzu varsayarak pedlerin dünyasına dalalım, bakalım neler olacak? Öncelikle "günlük ped"den başlayalım. Bu arkadaş kanatsız bir melek adeta. Her gün kendimizi güvende hissetmemizi sağlayan günlük pedin hareket özgürlüğü, yol tutuşu da paha biçilmez. Her şeyde olduğu gibi hakkında "Ayol onlar zararlıymış" denilse de "Hijyen benim göbek adım" düsturunu benimseyenlerin favorisidir. Gel gelelim bazı anlarda tahamül sınırını arttırmak amaçlı daha iyi bir silaha ihtiyaç duyabiliriz. Bu da "normal ped"dır.

Normal ped, her normal insanın kullanabileceği insani damla gücüne sahiptir. Kendisi genellikle kanatlı olup günlük işlerle boğuşurken pegasus gibi şahlanacaktır. Normal ped, normal durumları kurtarsa da şarjörün sık doldurulmasını ve gün içinde silah arkadaşınıza sıkça "Arkamı kontrol etsene!" demenizi gerektirmektedir. Arı

BU GERÇEK BİR HİKAYE

SİBEL
BOZKURT

Maya'yı çağrıştıran reklamlarında kuru petek dokusu savunma sanayimizin en tercih edilen ekipmanıdır. Ne var ki "normal ped" de anormal durumları kurtaracak bir "ultra gece" değildir.

"Ultra gece" ise adından da anlaşılacağı üzere caps lock'u açık bırakmışçasına "Höhhht!" bir koruma sağlar. Reklamlarda voleybol oynayan ablalar, beyaz pantolla Bebek'te, Arnavutköy'de, kısaca bilimum sahil şeridinde üç beş tur atanlar ancak ve ancak "ultra gece" ile sıfır tedirginlik mutlu mesut gündelik-haftalık-aylık-senelik yaşamın koşturmasına devam edecektir. Gece gece en savunmasız anlarda dahi mışıl mışıl uyutan bir uyku kardeşidir "ultra gece".

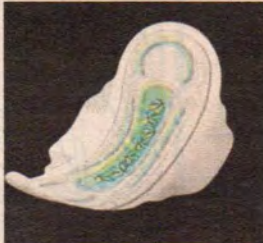

Genellikle kanatlı bir tür gece kuşudur.

Cephede her türlü aylıkla savaşırken, arkamızı kontrol edecek biri yokken dahi özgüven aşılayan kanatlı kanatsız dostlarımızın bazen de bahar esintileri ile bizleri karşıladığı görülür.

Parfümlü olarak tabir edilen bu dostlar pembe paketleriyle günümüzü aydınlatır. Koruma ile birlikte çiçek desenlerini ve bahar tazeliğini de amazonun hayatta kalma defterine nakşeder ilkik ilmik. Neticede bu sözleri abartılı bulmayın. Çiçek desenleri ile romantik bir ped olduğunu on metre öteden haykıran bu ped için başka ne söylenebilirdi ki?

Son olarak pedimize bile katlanamayan cenahların olduğu bu absürtlükler diyarında sancılar içinde kıvranırken utanmadan sıkılmadan size ped alan bir babanız veya bir erkek arkadaşınız varsa onun değerini iyi bilin demekle beraber sadece bu kriterin yeterli olmadığını hatırlatırım. Aslında tüm kadınlık hâllerinizi seven erkek cenahlar varsa onlara sarılın demek en doğrusu galiba. Zaten her şey ekstra zorken bir nebze kolaylaştıran biri varsa nesli tükenmekte olanlardan haberinizi olsun. Yoksa da benim gibi ped dostlarınıza sarılıp kanatlı-kanatsız birer Khalessi'ye bağlayın! Hörmetler efenim!

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Sezen Aslan

Ali Ekici

Foto: Sibel Bozkurt

Foto: Sibel Bozkurt

Ömür Şahinoğlu

Foto: Ayşen Baloğlu

Foto: Sibel Bozkurt

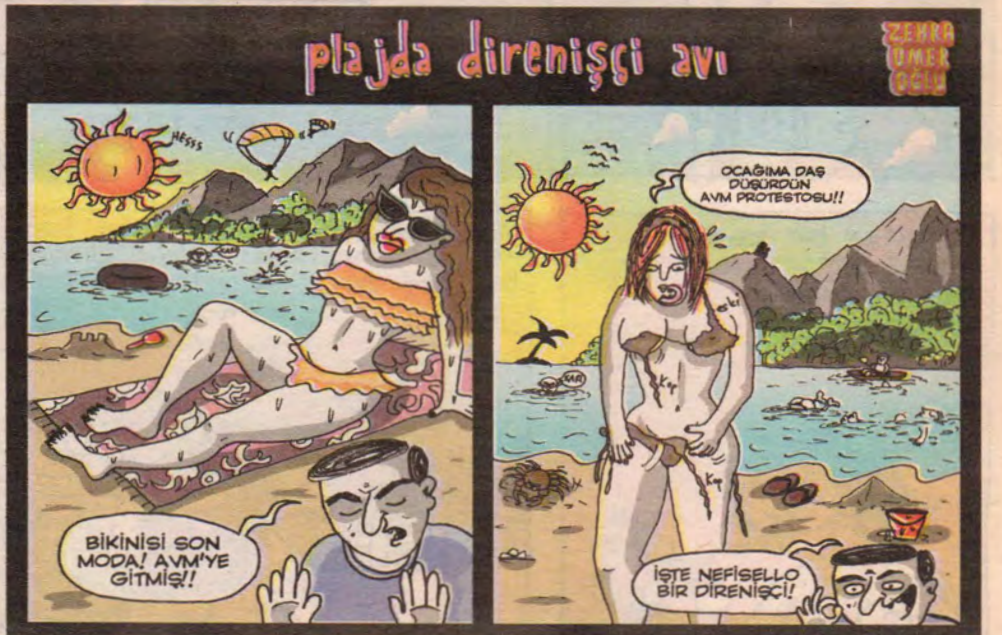

Foto: Ayşen Baloğlu

Tuba Gürgah & Süleyman Sakar

Foto: Gülay Batur

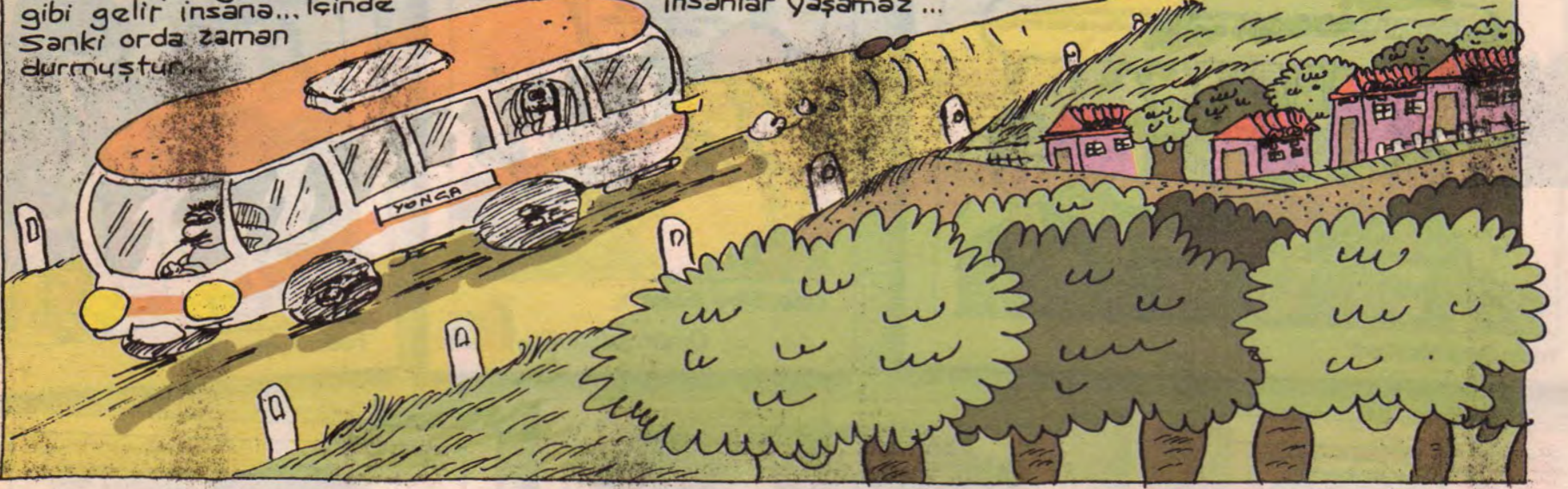
üniversite sonuçları açıklandı...

ZEHRA ÖMEROĞLU

Uzun yolculuklarda otobüs pencerelerinden dışarıyı seyrederken uzaklarda sessiz köyler görürsünüz ... O köyler sanki sadece evlerden ibaretmiş gibi gelir insana... İçinde Sanki orda zaman durmuşsun...

Ama ben o evlerin içinde bir zamanlar çivil çivil hayatların olduğunu bilirim... Doğumlar, ölümler, düğünler, sevinçler, kederler... İnsana dair bütün ezeli ve ebedi duygular...

Bir kez evlendiğinde her şeyin çok 'iyi' olacağına inanarak çeyiz işleri...

Yeni evli bir çift yemek hazırlama bahanesiyle tarladan eve erken gelip ev kalabalıklaşmadan cilveleşir...

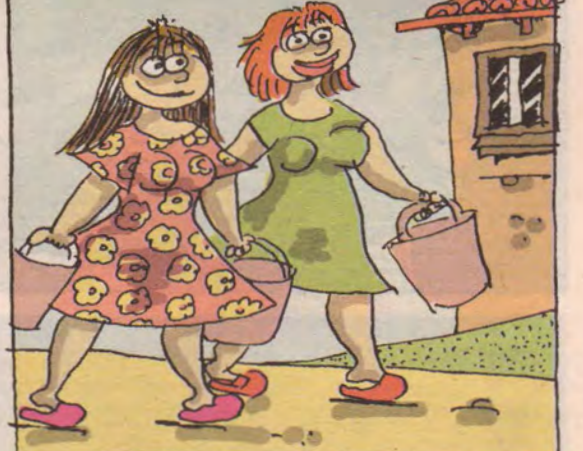
Lohusa bir kadın sütü artsın diye üzüm hoşafı kaynatır...

Kızlar, kadınlar akşam üzeri tarladan döner... Yorgun ama hayat dolu... "Umutsuzluk" henüz bir veba gibi insanların yüreklerine kök salmamış...

Kızlar su alma bahanesiyle piyasaya çıkar... Oğlanlar çeşmenin arkasına dizilir...

Bir genç kıza on gün doping olacak duygusal bakışmalar yaşanır... Hayat güzeldir... Umut doludur...

Ben çocukken bi Gülbiye abla vardı... Çok güzeldi... Gece yatarken sünger bigudiyle sardığı dümdüz siyah saçları hep kıvr kıvrırdı... Bi de şoför sevgilisi vardı...

Öncesinde de öyle olduğunu yeni idrak ettiğimiz ve Gezi olayları sonrası her nevi iletişim yayınlarında R.T.E. tescilli programlarımız kendi kalitesinde devam etmektedir.

Tv dizilerinin kafası karışık. Odireniş olaylarına çakılacak lafları ve Ramazan konusunu işleyecekleri diye zorlanıyorlar, karıştırıyorlar. Bir sahnede ramazan temalı oruçlu, bir sahnede oruçsuz. Ne olursa olsun iftar yemeği muhakkak...

Ramazan süresince ince laf sokmalar konuklar aracılığı ile dini usulpla, ulvi seslerle sıkça yapıldı. Gençlerin okumadıklarını, önemli, zatlara bilmediklerini, ortaya atılan bir lafı evirip, çevirip sanal alemde paylaştıklarını, sonradan bu paylaşımların saçma anlamsız görüneceğini, ve hatta görüldüğünü ilâhi aralarına serpiştirip durdular.

Özellikle de bir tasavvuf düşünürü zat, bütün olayların, görevli laf çakma mübarek sözcüsüydü. Musikiyi överken tencere & tava çalmak musiki değildir, gürültüdür diyordu. Maçlardaki taraftarın döner bıçağını eleştiriyor, ama diğer satırıloları görmezden geliyordu. Her cümleyi "rabbül alemin" diye süsleyerek çok inanılır hale getiriyor, saçmalayarak ortaya çıkan, prim yapanlara kızılıyordu, ben saçmalamıyorum dercesine...

İşte anamızı ağzına aldığı Anasını överken, bizim anamızı dövdüğü o gün, Annesinin aş ererken, misafirlikte canının çektiği limona, iğne batırıp içtiğini ve sonra ev sahibinden bunun helâllüğünü aldığını, anne karnında geçen oksijensiz döneminden çok memnun bir şekilde anlatıyordu. Helâllik > kadın > hamile > hava almak > kadın pedi = terbiyemize aykırı, sıralaması ile konudan konuyu açmıştı ve ortalığa saçmıştı; **"Hamileliği davul çalarak ilan etmek bizim terbiyemize aykırıdır. Böyle karınla sokakta gezilmez. Her şeyden önce estetik değildir. 7-8 aydan sonra anne adayı biraz hava almak için beyinin otomobiline biner, biraz dolaşır. Sonra akşam üstü çıkarlar... Şimdi ise maşallah, kanatlı kanatsız televizyonlarda uçuşuyor. Ayıptır ayıp. Bunun adı realizm değildir. Bunun adı terbiyesizliktir."**

Düşünürün, bu düşünüşü, Pakistan'ın bir eyaletinde kendilerince çıkardıkları sosyal bir yasa **"kadın, yanında akrabası bir erkek olmadan sokağa çıkamaz, dikkatimiz dağılıyor, orucumuz bozuluyor"** denmesi ile yarışarak mübarek kalitedeydi ...

Erkeklerin **"buyrun önce bayanlar"** diyerek kadınlara karşı centilmenlik yaptıkları, konu başlıkları; terbiyesizlik, günah, yasak, edep, haya....vs. olunca her şeye kadın üzerinden **"Yapmamalı"** diye başlanıyor.

Kaybettiğimiz değil tam tersine kazandığımız bir değeri eski ayalara almaya çalışıyordu, mübarek kon-

septte..., takım elbiseli kola kravat tabir ettiğimiz düşünürümüzün övgüyle anlatıyor ve sunucu gülerек dinliyordu... Mahalle baskısına, nos-taljik bir parça muamelesi yaparak, örf, adet, terbiye değil kadına şiddetin nadide örneklerinden biri olarak algıladığımız bu davranışın zamanımıza dönüşümünü arzuluyordu.

Buna benzer bir yığın değerler vardı. Şimdi hiç birini yineleyerek **"eşeği aklına karpuz kabuğu düşürmek"** gibi bir şey yapmaya-çagım.

Düşünür olmaktan ziyade, çocuğu olmayan kıskanç bir başka kadın veya

oğlunu gelinine karşı kıstırtması gereken bir zalim kaynana gibi konuşuyordu..

Kadınlar kendi leğeni ile geldiği evde divan üzerindeki fasulye ayıklama panellerinde, bu konuları ziyadesi ile leğenlere yatırılırdı. Mütemadiyen annesine **"seni babama söölliceemmm"** diyen evin yaramaz oğluna fırlatılan yüksek tabanlı terlikler eşliğinde...

Erkek erkeğe değil, kadın kadına sohbetlerde, hamile kadın karnında bebeğini hissederek, o yıllarda düzelmesi gereken kocaman bir yanlış olarak, bu yıllarda da geçmişin kocaman bir yanlışlığı olarak konuşuluyor.

Şimdilerde bu düşünürün yaşlarında olan annemin seksenli yıllarda kardeşime hamileliğinde bu mahalle baskısından çıktıklarına şahit olmuş-tum...

Annem 35 yaşında, zamanımızda ilk anneliğini yaşayan kadınların yaşındaydı, ama annemin hamileliği **"16, 14, 12 yaşlarında boyu kadar çocukları varken utanmıyormuydu"** sözleri ile mahallesele yargılanıyordu.

Bu türlü erkek şiddetine yandaş

olan kadınlarımız o zamanlarda da çoğunlukta idi. O dönem hamile olan çok kadın vardı mahallemizde, annemin onları kışkandığı için **"hamileyim"** uydurmasını ortaya attığını söylüyorlardı pıs pıs...

Sanki hamilelik bir ceza gibi, herkes böyle davranıyordu o zamanlarda. Kadınlarda bunun ezikliğini yaşıyorlardı. Zamanın hastanelerindeki ebeler doğum sancısı çeken kadınlara porno film dublaj sesleri gibi cümlelerle bağırıyorlardı. Bebeğin nasıl yapıldığının en olmayacak, kahvede bile konuşulamayacak, **"Yatmasını biliyorsunuz, yapmasını biliyorsunuz, bana mı sordun yaparken?"** diye başlayan küfürümsü cümlelerle doğuma hazırlıyorlardı kadınları.

Hamileliklerinin hiç belli olmayışına şükreden, sevinen, bunun bir şans olduğunu sanacak kadar orantısız bir terbiyeye sahipti annem...

Bizim eve yağları, şekerleri saklayan, akşam oturmalarına gidip geldiğimiz, annemin her sabah omuzlarına pardesüsünü takarak, ekmek, yumurta aldığı Seksenli dönemin, Karaborsa Mehmet Bakkalı bile **"bu çocuk nereden çıktı yahu, bu komşum hamile değildi ki..!"** diyecek kadar terbiyeliydi annem ...

Annem bu düşünürün kriterlerine göre, edebini, terbiyesini korumuş, ama bebesinin sağlığını koruyamamıştı...

Niketim kardeşim anne karnındaki şartlardan dolayı sağlıksız doğdu. Çok sıcaktan bunalan annemin, ayaklarını sürekli soğuk sularda bekletmesi, bahçede balkonda, gece rüzgâr akımında kalması neticesinde anne karnında üşütmüş, bronşitli doğmuştu. Ve 20 gün, içinde zatürreye çevirmişti. O zaman hamilelik dönemindeki ihtimamsızlığa daha çok isyan etmiştik. Bir darbe yılıydı mem-

olsun diye bunları yaptığımızı iddia ediliyordu. Hastanede kardeşiminle aynı odada yatan, yataklarında kusmuş, altını ıslatmış, kasım ayı soğuşunda hava alması için açık pencereler eşliğinde titreyen, ıslak ıslak, ölüm-lerinin bile kimse farkında olmayan diğer bütün bebeler için, annemle birlikte direniyorduk.

Seksenli yıllarda durum böyle ise, ağabeylerim, ben annemin karnında dayken o zamanki sosyal çevrede durumu kaç kat tepki ile çarpamak lâzımdı acaba ?

Annem, annemin yaşındakiler ve dahi yaşarken sorduğum, **"şimdi daha eyce"** diyen anneannem o zamanları hiç onaylamıyorlar.

Şayet doğacak çocuğun babası bu kafada ise durum çok daha feci. Çocuğunun en ferah şekilde oluşmasını istememek anne üzerinden dolaylı olarak **kendi çocuğuna uygulanan şiddettir.**

Kutsal kitapta **"hamile kadın sokağa çıkmaz"** yazar mı? diye ahkam kesemem. Ama toplu taşıma araçlarında uzun yıllardır benden öncede var olan ve hala toplu taşıma araçlarına biner binmez gözümüze çarpan, **"hamilelere, yaşlılara, gazilere yer veriniz"** ibaresine göre bu insanların sokağa ve toplum içine çıkabildiğine dair duvar yazıları görülmektedir.

Çoktan hamilelerin sokağa çıkacağını kabul etmiş olan toplu taşıma araçlarındaki bu rica, centilmenlik ibaresinin en kısa zamanda **"hamile ve yanındaki erkek yakınına yer veriniz"** olarak değiştirildiğini görse şaşırmas gözlerim.

Aklıma takılan bir şey var Alo fetva hattı; tek bir annenin içinden 5-7 bebek çıkan matruşkalarda piyasalarda dolaşmasının değil mi?

ÖKÜZDEN ARKADAŞLIK TEKLİFİ

"Öğlen saatleri Halkalı-Yeni bosna minibus hattına bindim. Şirinevler'den geçiyor sanmıştım. Yanlış bindiğimi anlayınca annemi aradım. Annem **"hemen in"** deyince **"burada inebilir miyim?"** dedim. Orta yaşlı, kirli sakallı şoför; **"Benimle arkadaş olmazsan, kapıyı açmam"** dedi. **"Aç yoksa polisi arayacağım"** dedim. **"Kimi ararsan arkadaş olmazsan kapıyı açmam"** dedi! **"tamam tamam arkadaş olacağım, kabul ediyorum"** deyince minibusün hislayan kapısını açtı, hızla indim ve koşarak ordan uzaklaştım... Sanki feysbukta arkadaşlık isteği göndermişse zorla isteği kabul et butonuna bastırır gibi, neydi bu yaa?

Daha sonra çevremdekiler **"polisi niye aramadın, bu resmen tacizdir, en az 2 sene yerd"** deyince olayın ciddiyetini anladım. Minibüste geçen

bu çirkin olay yüzünden işe geç gittiğim için anlayışsız patronuma durumu izah edemediğimden işimden de kovuldum ve böylece çifte taciz yaşamadım.

BEYZA ŞAHİN

BABÜR TURİST SEVGİLİ YAPTI... GÜNAY BAKUR

ULAN HELAL BANA BE...NASIL GÖTÜRDÜM
TURİST KIZI HÂLÂ İNANAMIYORUM...

BAH...BAH...BAH...
NASIL DA ETKİLEMİŞİM
KARIYI..HÂLÂ OYNUYO
BENNE

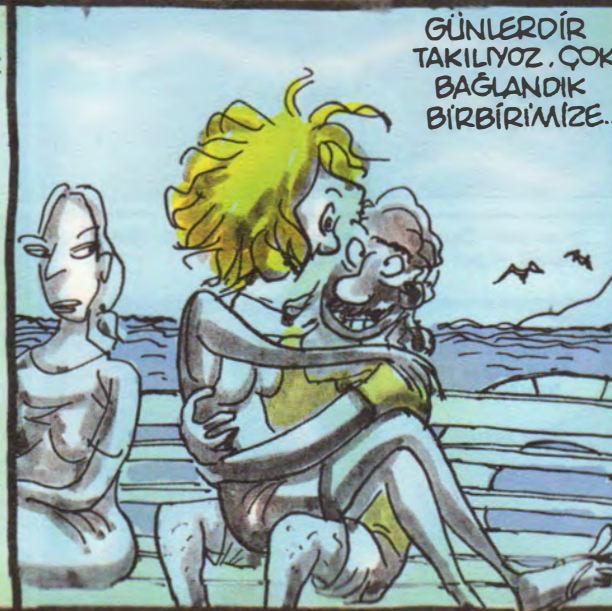

DEDİKLERİMİZİN
TEK KELİMESİNİ
BİLE ANNAMIYOR
AMA ÇOK KIYAK
GİDİYO ABI YA...

ÇOK MUTLUYUZ
BİRLİKTE HÂLÂ ÇOK
EĞLENİYORUZ...

GÜNLERDİR
TAKILIYUZ..ÇOK
BAĞLANDIK
BİRBİRİMİZE...

HERGELEYE BAK...BİZİM
HATUNDAN BAHSEDERKEN
AĞZIYLA KONUŞUR,BUNDAN
SONRA,SEVİYOM LAN,
SEVİYOM ONU BEN...

YATK AĞA SEVGÜLÜMLE ÇOK İYİYİZ, ÇOK
GÜZELİZ MADEM,BUNU PEKİŞTİRMEK
NEYİM LAZIM...Bİ SÖZLÜK ALDIM,BİRAZ
LAFLAYAYIM ARTIK DİYE...

İLK KEZ TARTIŞTIK O GÜN...BU DİLİŞİNİ
BİRAZ CİDDİYE ALMAK LAZIM...HANİ
YANNIŞ LAF ETMEYE -
CEĞİM...

ULAN BEN Mİ YANNIŞ SÖYLÜYOM ,O MU
YAMUK DÜŞÜNÜYO ANNA -
MADIM...İYİCE GİRDİK
BİRBİRİMİZE...

BİR HAFTADIR KÜSÜZ...BU
SÜREDE İNGİLİZCEYİ İYİCENE
HATMETTİM...KİTAPLAR OKU-
DUM,KASETLER DİNLEDİM,
HIZLANDIRILMIŞ KURSA BİLE
GİTTİM ANASINI SATIIM...

ONU TEKRAR GÖRDÜĞÜMDE "BAK GÜZELİM"
DİYE GİRDİM SÖZE (Tabii İngilizce olarak)
BÜTÜN DÜŞÜNCELERİMİ,HİSLERİMİ HAYAT
FELSEFEMİ ANNATTIM...KISACASI,O DA KO-
NUSTU,HEPSİ-
Nİ ANNADIK...

Bİ DAA DA HİÇ GÖRÜŞMEDİK...ŞİMDİ YENİ
Bİ SEVGİLİM VAR, GERÇİ DAHA HİÇ
KONUŞMADIK AMA ÇOK İYİ ANNAŞIYUZ...

GİZLİ AŞIKLAR

Nilgün Oya Özsüslü

SÜRECEK

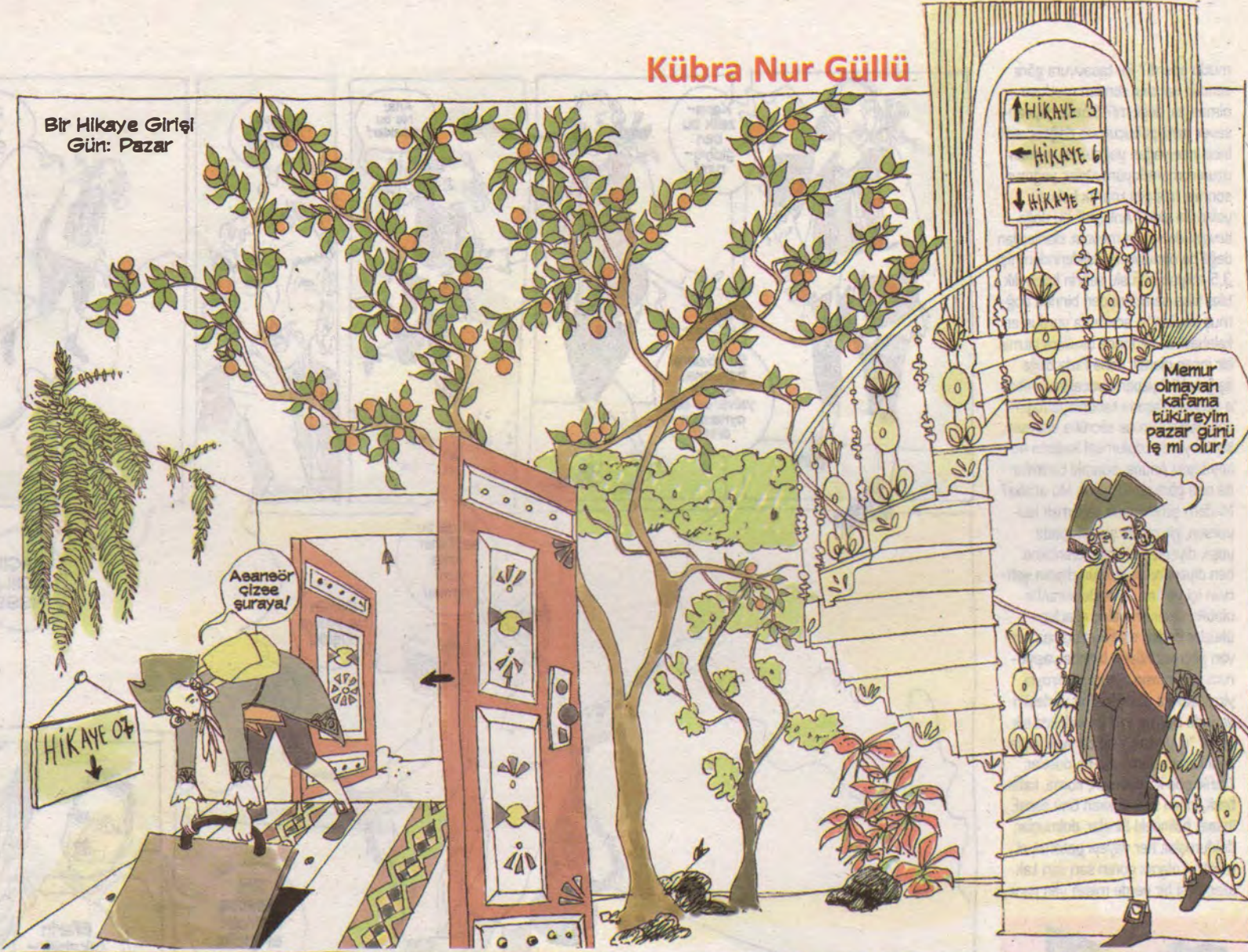
Unutturma! İçer Dışlar Çarpımı

Kafam bozuk, moralim alt üstü bisiklet tepesinde dördüncü vitese takmış giderken. Ki istesem beşe de takardım yani; onu da öğrendik çok şükür... Lütfen kınamayalım; bisiklet sünmeyi daha iki sene önce öğrenmiş birinin, üstüne üstlük yanlış bisikletiyle, beşe takmış gittiğini düşünün bir, eğer üşenmezseniz, a dostlar! Kafadaki kaskın altından aşağı saçaklanan saçlar omuz hizasında kulağa paralel uçuyor desem? Ben daha nasıl tasvir edeyim... Hız yaparsam kafadaki mikro ve makro ölçekli vesveseler, dertler, kaygılar, üzüntüler uçup gidecek sanki... İyi ki altımda araba filan yok! Kaldı ki bisikletli halimle de etrafa dehşet saçma potansiyelim var, övünmek gibi olmasın!

Yanımdan çoluğu çocuğu, bazen elde bebeği, bebek arabası, bazen yanında köpeği, yaşlı annesi ya da sevgiliyle güle oynaya konuşa, neşe içinde geçen insanlar, yanlarındaki beşe takmış, arada slalom yaparak kulakta hoş bir seda yerine tiz bir vin sesi bırakarak geçip giden kişinin daha iki sene önce bisiklete binmeyi "sökmüş" olduğunu bilseler aynı neşeyi saçmaya devam edebilirler miydi sizce? En yakındaki dikenli ısırganlı çalıya atlama atraksiyonu olmasa bile, korkuyla kanşık saygıyla bir kenara çekilme, bir yanındakine siper olma, efendime ben diyeyim, şöyle bir iki adım yana kaçma olurdu kesin diyorum! Bunu övünerek anlattığımı sanmasın kimse. Banal bile bulunabilecek duyguları beni esir almasını ve içimdeki bir kaşık suda çıkan fırtınanın dışarıya tehlike olarak vurulmasını neticede ben de tasvip edemem. Evet, sadece gelelim. Yüzüm Kitap'ın yazıcısı

Cano kod adlı bir arkadaşın cinleri mi iç sesleri mi ne var, onlar olsa kesin "Evet, sadede gelsin, biz de şahit olalım," filan derlerdi. Konu dağılmaya çok müsait, konu beni dağıtmaya çok müsait, ben dağılmaya çok müsaitim. Müsait bir yerde bisikletten insem iyi olacak. Bu hızla beş saate kalmaz Hollanda'dayım.

Kafamdaki fırtına, bir kaşık su, kaygılar, efendime ben diyeyim, mikro / makro ölçekler gibi alengirli ifade edilmeye çalışılmış, içine kabartma tozu katılmış bu söylemler de nereden çıktı? Aklımda ve ruhumda neler oluyor da ben böyle saçmalayabiliyorum? Aslında, işin abartısını ve kabartısını bir yana bırakacak olursak, benim mikro ve makro problemlerim bağlantılı ve bu hiç de şaşırtıcı değil. Bir ülkenin iç ve dış dinamikleri nasıl ki birbirini

etkiler, tepkiler, bazen de tetiklerse, benim mikro ve makro dinamiklerim de öyle. Bunu kendine mal etmenin de ne lüzumu varsa?!

Hepimiz için böyle değil midir zaten? Kimimiz bu bağlantılı dinamikleri fark ederiz, kimimiz bağlantılı olmadıklarını farz ederiz; kimimiz önemseriz, kimimiz hiç salılamayız. Hiç psikoloğa gitmemiş ve kendi ruh durumunu incelemeyi olmasa da, iç sesini dinlemeyi illa ki şiar edinmiş bir insan

evladı olarak, ben bu tip şeyleri çok "sallanm"

Neyse efendim, dönelim tekrar fasulyenin faydalana... Ben o sırada kanatları çivit mavisinden bisikletimle ufuklara doğru uça uça, kafamdaki aptal kask yüzünden saçlarını ancak kulak seviyesinde savura savura giderken aklımdan şunlar geçiyordu: Nerede yaşamak istiyorum, yurt dışı beni açar mı yoksa bayer mı? Açıyor da ben mi göremiyorum, bayıyor da ben mi bilmiyo-

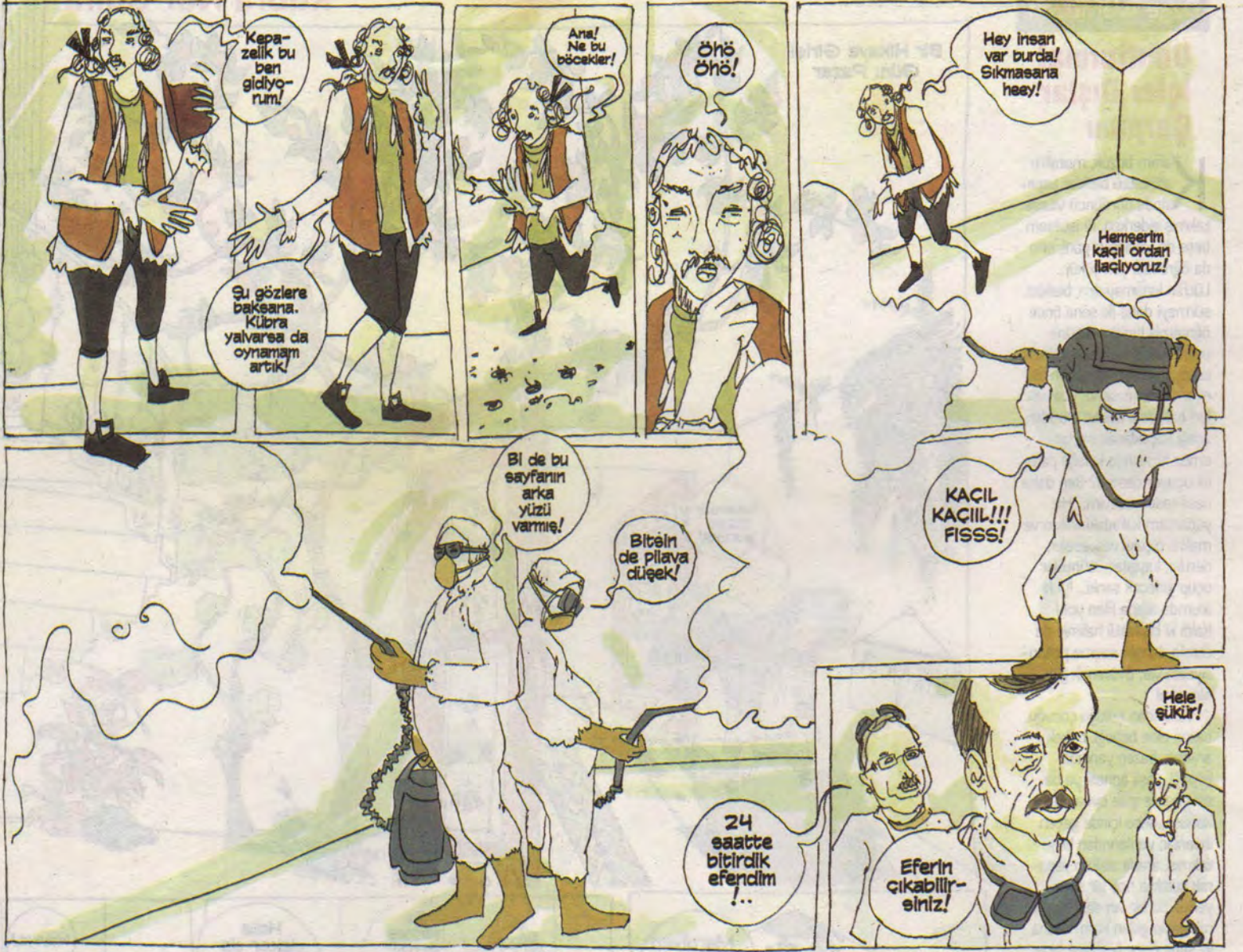
rum? Altı yıl oldu geleli neredeyse; neden hala alışamadım buralara, sevedim bu yurdun dışını? Neden her gün daha da özler oldum yurdun içini? Neden gözler oldum yolunu posta kutuma yılda iki kez gelen mezun olduğum üniversitenin dergisini? Bu gurbet edebiyatı yurdun dışından daha mı az bayer sanki?! Halbuki bu yurdun dışı olan yer ne de güzel. Pek de güzel. Yeşil yeşil.

Penceresini dertle sıkıntıyla açan insanın

derdini sıkıntısını unutası gelir belki, o denli yeşil.

Sevgilinin gözlerinden yeşil, sevgilimin gözlerinden yeşil. Dört mevsim, on iki ay yeşil. Her taraf kuş, börtü böcek, ağaç kaynıyor. Kargası, kuzgunu, tavşanı, gelincik tilkisi, kirpisi, balıkçıgilleri, ördeği, hatta çevre meralarda otlamaya bırakılan keçisi, kuzusu, hatta ineği öküzü, hatta ve hatta atı katın da cabası. Hani ya sen hayvanseverdin? Hani doğayla iç içe yaşam seni

mutlu ederdi? Bu tasavvura göre senden şanslısı senden mutlusu olmamalı, değil mi? Sözde hayvan-sever seni, pabucumun doğaseveni! İnce ince yağın yağmurda yapılan uzun romantik yürüyüşler, yağmur sonrası mis gibi toprak kokusu yalan mı oldu? Anlaşıldı; bu doğa sevgisi de sende mevcut olanlardan değil de olmasını istediklerindenmiş! 3,5 milyon nüfuslu şehrin kalabalık tıksık tıksık semtlerinden birinde doğmuş büyümüş, sonra da yurdun en kalabalık iki şehrinde okullara gitmiş bir insan olarak, daha fazla doğa aşığı taklidi yapamayacağım galiba, a dostlar. Yaşamı tanımlayamayacak yaşayken ne tecrübe ettiysen, kişisel ya da toplumsal kaderin ne koyduysa önüne, sonraki tanımlar da ona göre şekilleniyor. Mu acaba? Madem şehir içinde yaşamak istiyorsun, git orada şehrin içinde yaşa, diyenler çıkabilir. Efendime ben diyeyim, bu yurdun dışının şehrinin içi yok mu diye de soranlar olabilir. Otlar, meralar, ağaçlar, öküzler dedim diye kuş uçmaz kervan geçmez köyün binde yaşıyorum sanılmasın. Şehre metroyla yirmi dakika uzaklıkta bir yerleşim yerinde oturuyoruz ve oldukça sık şehre "iniyoruz". Yine de yurt içiyle aynı havayı vermiyor, be dostlar. Trafik, çöp kamyonları, koma, kalabalık, insan seli, dükkan önü esnaf, inşaat halindeki binalar, dolmuşlar, doldurular, her yayayı potansiyel müşteri olarak gören san san taksiler, beşi bir yerde misali yan yana

uygunsuz park etmiş arabalar, kavga, gürültü patırtı beni çağırıyor. Olmayan bisiklet yolları beni çağırıyor! İyi ki de yok; yurdumun içinde ben beşe taksim da çivit mavisinden bisikletimle uçsam gitsem... Daha bir kilometre yol gidemeden nereye konanım kim bilir! Allah muhafaza! Özetleyecek olursak, yurdumun içinin insan seli ve bu insan selinin yarattığı manalı manasız hareketlenme ve dalgalanmalar özlediğim sonucuna ulaşabiliriz. Mi acaba? Olay budur! Mu acaba? Yok canım, bunlar hep bahanesi saf-satalar. Mi acaba? Soru eklerini bırak da gel, sadede gel, ayrı da gel. Öyleyse...

Ben düşünüyorum ki, şimdi yurdumun içi daha da civil civil, daha da ışıl ışıl, daha da gürültülü, dalgali, hareketli. Bütün yurdum adeta tek yürek olmuş, tribünlerde Meksika dansı yapan basketbol seyircisini aratmıyor. Güzel yurdumun içinin güzel insanlarının güzel gözleri daha da çakmak çakmak bakar şimdi. Gazlardan, biber gazlı sulardan, ne idüğü belirsiz kimyasallardan çıkar o gözler, yanıp yanıp söner karanlıklarda. O gaz bulutunun ardında saklı, hiçbir zaman barbarlaşmaya-çağna inandığım öfke de çıkar gözlerde. O gözler ki iyilikle çıkar, merhametle çıkar, sevgiyle, ütöplüğe varan bir idealistlikle çıkar. Sonra devletin tapulu mali polisler gelir, onlar da bir çakar. Bir çakar ki sorma. Karanlıkta bir gözler çakar, bir onlar çakar... Ne şanslı bir millettir ki evrenin bir gaz bulutundan ibaret olduğu günleri de deneyimleyebildik. Artık ders kitaplarından öğrenmiyoruz evrimsel biyolojiyi. Bütün yurt deney tüplerinin ardına patladığı büyük bir laboratuvara dönüştü ve bizler bu patlama-

lara Hababam Sınıfı'nı izlerken yaptığımız gibi gülemiyoruz ne yazık ki. Ama başka "bağzı şeylere" ve kendimize gülüyoruz. Huloğğğ! Önce her şey bir gaz bulutuydu, sonra devrim oldu! Pardon, evrim oldu! İnsan gibi yaşamaya doğru evriliyor muyuz ne? İvrip kıvrıma, eğilip bükülme; evril! Evet evet, gideyim ben ülkeme, döneyim memleketime de kurtuluş kıvılcımını çakmaya veremediğim enerjimi yanan ateşin canlı kalması için harcayay-

yım bari. Hah, şunu şöyle söyleseydin de uğraştırmasaydın kıymetli insanları! Çalmasıydın kıymetli vakitleri. Geldik sonunda zumanın zırt dediği yere, sevgili dostlar. Yok vesveseler, kaygılar, yurdun içleri dışları derken amma dolandırın lafı, breh breh breh! İçler dışlar çarpıymış meğerse olay. Şimdi anlaşıldı. Ya şimdi? İlk hedefim White Sea, ilerli! Bisikletim gaz veremiyor ama en sonunda kesin dönüş "henüz" olmasa da

şöyle bir yurt içi yoklaması yapıp gelmeye; biberinde ağzı hafif yana kaykılmış kinayeli, çok bilmiş bir gülümseme. "Ulan," diyorum, "nerden tanıyorum ben bu adamı?" Sonra bir şimşek çakıyor bende, "N'aaber, Bruce Willis'in on sene sonraki hali?" diye yurdun dışının dilinde bağırarak ve de pedallara iyice abanarak uzaklaşıyorum oradan. Yaşlı Bruce, muhtemelen yüzündeki bu kez şaşkınlıktan yana kaykılmış gülümseme ile arkamdan bakıyor.

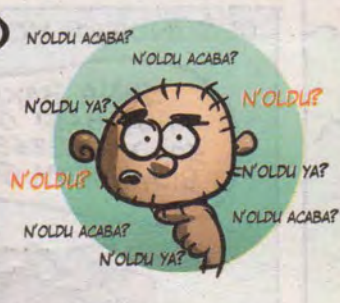
çakmak çakmak; uzaktan bile seçiliyor. Yüzünde ağzı hafif yana kaykılmış kinayeli, çok bilmiş bir gülümseme. "Ulan," diyorum, "nerden tanıyorum ben bu adamı?" Sonra bir şimşek çakıyor bende, "N'aaber, Bruce Willis'in on sene sonraki hali?" diye yurdun dışının dilinde bağırarak ve de pedallara iyice abanarak uzaklaşıyorum oradan. Yaşlı Bruce, muhtemelen yüzündeki bu kez şaşkınlıktan yana kaykılmış gülümseme ile arkamdan bakıyor.

N'OLDU?

yazan çizen: meryem çimen

Ipek Özsüslü'den Sinemor Albümü

GELİYOR...

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARSLAN

